

Veto

Herstructurering van Kultuurraad-Stuc gaat door Kultuurraad gaat eigen weg

Op de Open Algemene Vergadering (OAV) van dinsdag 3 mei werd het licht op groen gezet voor het herstructureren van zowel de Internationale Studentenorganisatie Leuven (Isol) (zie pagina 14) als Kultuurraad-Stuc. In de nieuwe structuur wordt Kultuurraad-Stuc opgesplitst in twee aparte vzw's.

Sinds 1967 bezorgt Kultuurraad de Leuvense studenten hun wekelijkse portie cultuur. Aanvankelijk ging het om een erg uitgebreid aanbod, gaande van kantskissen en popmuziek tot theater. In 1977 besloot men dan om zich duidelijker te profileren en zich te concentreren op film, video, dans en theater. Bovendien kreeg men het huidige gebouw in de Van Evenstraat ter beschikking. Het Stuc werd geboren.

Men richtte de vzw Kultuurraad-Stuc op. Sindsdien is die structuur niet meer gewijzigd. De vzw heeft drie geledingen: de Algemene Vergadering van Kultuurraad (AV), de Raad van Beheer en de directie van het Stuc. De AV bestaat uitsluitend uit studenten: de cultuuraufgevaardigden van de kringen. Zij is het hoogste beslissingsorgaan. Daarnaast is er de Raad van Beheer (RvB), die de werking van het

kunstencentrum voorbereidt. Ook hierin hebben de studenten een meerderheid. De RvB heeft momenteel tien leden en bestaat uit vijftig procent + één studenten (bij gelijkheid van stemmen is de stem van de voorzitter van Kultuurraad beslissend) en uit drie personeelsleden van de KU Leuven en twee externen. Het dagelijks bestuur van het Stuc ligt om praktische redenen in handen van een professionele directie die het artistieke, organisatorische en dagelijkse beleid van het kunstencentrum bepaalt. Toch heeft de AV van Kultuurraad nog steeds de ultieme beslissingsmacht.

Rest

Het beheer van een professioneel kunstencentrum als het Stuc vereist echter een stevige dossierkennis. Doordat de studenten die in de Raad van Beheer en in de Algemene Vergadering zitten jaarlijks wisselen, wordt het bijgevolg haast onmogelijk om die complexe materie bij te houden. De toenemende techniciteit van de materie belast de Algemene Vergadering zodanig dat dit ten koste gaat van de rest van de Kultuurraadwerking. Bovendien ontmoedigt het de studentenvertegenwoordigers om nog naar de Algemene Vergadering te komen.

Ook het Stuc is niet erg gelukkig met deze situatie. De financiële partners waarmee het Stuc samenwerkt, willen garanties naar de toekomst toe. Belangrijk hierbij is continuïteit in de beheersstructuur van het Stuc. In de huidige situatie wordt die continuïteit echter onderbroken door de jaarlijks wisselende studentenmeerderheid. Daarnaast kampt het Stuc met een steeds akuter wordend infrastructuurprobleem waarvoor al sinds 1987 een oplossing wordt gezocht. Er is een sterke Raad van Beheer nodig om dit dossier op te stellen, te begeleiden en uit te voeren. De huidige beheersstructuur met een studentenmeerderheid lijkt dan ook niet de ideale structuur om dit dossier op een gewenste manier uit te voeren. Het zou de AV van Kultuurraad zeker nog meer belasten.

Veto

Daarom heeft de AV van Kultuurraad een voorstel uitgewerkt voor een structuur met twee vzw's. Vzw Stuc zou de opvolger worden van de huidige vzw. Het kunstencentrum zou ook instaan voor het beheer van de gebouwen. Daarnaast zou er Kura komen, een vzw waarvan de statuten vergelijkbaar zullen zijn met die van de andere raden van Loko. In het voorstel komen beide vzw's niet volledig los van elkaar te staan maar worden bevoorrechte partners. Ook blijft er een vertegenwoordiging van studenten in de Raad van Beheer van het Stuc maar die wordt vermindert tot één derde. Voor de rest zou de Raad van Beheer nog voor één derde uit vertegenwoordigers van de universiteit bestaan en voor één derde uit externen, voornamelijk uit de bedrijfssector en de culturele sector. De eind-

Ongeveer drieduizend studenten betoogden donderdag voor een volwaardig democratisch onderwijs. (Zie pagina 14)

(foto Dieter Telemans)

verantwoordelijkheid over het kunstencentrum komt bij deze Raad van Beheer te liggen.

Hoewel de fractie studenten vermindert, betekent dit niet dat de eisen van de studenten zo maar genegeerd kunnen worden. De studenten krijgen immers als enige partner een evokatierrecht. Dit houdt in dat de studenten, als ze het niet eens zijn met een beslissing van de Raad van Beheer van het Stuc, met die kwestie naar de adviesraad van Kura kunnen gaan. Deze adviesraad is dan de AV van Kura. Op de AV van Kura wordt dan over gediscussieerd en als zij het niet eens zijn met de beslissing, kan de

studentenfractie er uiteindelijk zijn veto tegen stellen. Op die manier hebben de studenten altijd een stok achter de deur. Stel dat men bijvoorbeeld besluit om tot een prijsverhoging over te gaan, dan kan de studentenfractie er alsnog voor zorgen dat de prijsstijging niet doorgaat. Door het evokatierrecht worden alle fracties verplicht om over belangrijke kwesties te discussiëren en goed na te denken.

Op de OAV werd het herstructureringsvoorstel principieel goedgekeurd. Enerzijds werd vanuit Kultuurraad-Stuc gesteld dat de herstructurering er pas kan komen als het financiële verlies van het Stuc (door weg te

gaan uit Loko) door andere partners in de nieuwe vzw kan worden bijgepast. De OAV van haar kant stelde dat, als de Raad voor Studentenvoorzieningen omwille van de herstructurering de Loko-subsidies zou herzien, er een nieuwe OAV moet komen om na te gaan of de herstructurering voor Loko wel echt gewenst is. Loko heeft zich unaniem achter het voorstel geschaard. Een herstructurering kan er echter slechts komen als ook de universiteit hierin meegaat en het Stuc financieel en materieel — onder andere voor het gebruik van universiteitsgebouwen — wil steunen.

Peter Van Rompae

BINNENIN

Veto
de Laatste ...

Eksamens p. 4 en 5

Niet dat we niet zouden geloven in uw slaagkansen, laat daar geen misverstand over bestaan. Tenslotte draait het niet om kunnen maar om kennen. En dat laatste vormt voor u allerminst een probleem. Integendeel, uw naar god gerichte inzicht van de praktische reide, uw exponentieel groeiende cognitieve vermogens, niets geeft aan dat uw eids dat u het voor minder dan een grote niet doet ongegrond zou zijn. (Bulderende lach)

Europa p. 3

Kriminologie p. 12 en 13

Jaaroverzicht p. 6 en 7

Met de mededeling dat het inderdaad zo erg is als het lijkt, sluiten we de boeken voor dit jaar. In de vakantie kunt u misschien werken aan dat valse klassebewustzijn van u. Dan is dat ons volgend jaar alvast één zorg minder. Voorlopig hebben wij het te druk met de 's Meiersstraatkandidaat voor de rektor- en gemeenteverkiezingen, ons geheim kontrakt met de Voetbalbond, het kopen van een levensverzekering en het etaleren van onze kennis in eksaminatorische toestand. Vanaf half augustus zijn we weer helemaal terug met een, zo wordt in de wandelgangen reeds gefluisterd, legendarische eenentwintigste jaargang. U moet de wandelgang niet altijd geloven. Ons daarentegen.

Kringverkiezingen Landbouwkring Lukseproblemen

Boeren zijn, dat is bekend, stugge werkers. Ze praten weinig maar doen des te meer, goed wetend dat wie hoog wil vliegen zoals Ikaros laag kan vallen en dat er geen brood zal zijn tenzij er iemand ploegt en zaait. Althans, dat wil het klichee. Nu is het met klichees meestal zo dat ze grotendeels kloppen, tenzij in de zin waarin ze gebruikt worden. We zullen hier dan ook niet verder op ingaan, ook al hebben onze collega's van de Streekkrant naar aanleiding van de verkiezingen bij de politieke wetenschappers niet onterecht opgemerkt dat de studentjes kennelijk getrouw de geploegheden van de grote-mensenwereld volgen. Althans, zoals het klichee die voorstelt.

En daar is wel iets van. Hoewel de Landbouwkring toch wel bij de grote kringen gerekend mag worden, en dat in zijn werking meer dan waarmaakt, zal de modale niet-boerekteur daar weinig of niets van merken. Bijvoorbeeld: landbouw-TD's zijn al jaar en dag behoorlijk winstgevend en zijn dat nog steeds nu de sluiting van een paar grote zalen de andere groten kennelijk in moeilijkheden brengt. Nochtans is het al jaren verzeft zoeken naar affiches: er zijn er gewoon geen. Zo ook met de verkiezingen. Geef toe: tenzij u er zelf een bent zou u niet weten dat de boerektors vorige week een nieuw presidium verkozen hebben als het niet was doordat u op dit moment de Veto aan het lezen bent. Daar zijn echter ook meer structurele redenen voor.

De landbouwkring kent namelijk in tegenstelling tot de andere groten individuele verkiezingen. In groep kun je nog wel de indruk wekken efficiënt te kunnen werken door met meegaans de stad rond te trekken maar als je dat op je eentie doet, maak je je op de een of andere manier beloe-

lijk. Wat die arme landbouwkandidaten natuurlijk voor ernstige problemen stelt als het op campagne voeren aankomt. Zeg nu zelf: geen zinnig mens is geïnteresseerd in inhoudelijke programma's, en al helemaal niet in verkiezingsstijd. Er blijft eigenlijk alleen de mogelijkheid zich te gaan voorstellen in de jaren en op de verkiezingsavond, met als gevolg dat je verkozen of afgewezen wordt op basis van je persoonlijkheid. Of op de wijze waarop ze overkomt, en dat is al meer dan pijnlijk genoeg.

Tribaal

De kring daarentegen vaart er zoals gezegd wel bij, en dat verzacht de pijn. Meer dan dat: het voorkomt voor een groot deel pijnlijke situaties doordat de laatste tien jaar de alsmaar groeiende werking — gekoppeld aan het feit dat er altijd genoeg bewakende mensen gevonden werden om ze te dragen — ertoe geleid heeft dat telkens weer functies opgesplitst worden. Gevolg daarvan is dat het aantal

functies min of meer gelijke tred houdt met het aantal kandidaten en er maar voor weinig functies écht gestemd moet worden. Dat hangt ook wel samen met het systeem als zodanig en met het karakter van de Landbouwkring. Mede door de traditioneel goede opvang van jong bloed in verschillende werkgroepen, de nauwe samenwerking met de twee kringkafes en de afwezigheid van polariserende ploegverkiezingen — een duidelijke kip-en-ai situatie — kent iedereen iedereen en worden de postjes eigenlijk al op voorhand onderling verdeeld voor de stem van het volk in zijn geheel gehoord wordt. De oorspronkelijke natuurlijke democratie van een tribale cultuur: in een uitgebreide palaver wordt algemene consensus bereikt zonder dat er een formele procedure aan te pas hoeft te komen.

Helaas, zoals we weten sinds Rousseau, blijft de natuurlijke staat niet duren. Het was al jaren regelmatig een probleem mensen te vinden voor de 'saaie' functies. Dat zijn, hoe blasfemisch het ook mag klinken in het huisonderzoek van Loko, de vertegenwoordigers: Kringraad, Sociale Raad, Departementsraad, POC en dergelijke. Het mag een illustratie zijn van de kwaliteiten van het 'landbouwmodel' dat desondanks de boerektors al jarenlang meer dan evenredig mee de werking van Loko draagt. Dit jaar echter is voor het eerst een 'kernfunctie' op de avond zelf onvervuld gebleven, en zeker niet de minst: niemand werd bereid gevonden de verantwoordelijkheid op te nemen voor het 'nachtkafé' de Gnoorg, en dat terwijl er al enkele jaren statutair werd verworven dat de functies vereist zijn. Is dit toeval of is de grens bereikt? We stellen in ieder geval vast dat er bij het afsluiten van de verkiezingsavond al zeventig mensen verkozen waren voor achtentertig te verdelen functies en werkgroepen (verschillende functies kun-

vervolg van pag. 1

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

Brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redaktie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Ludo A.

van 'handwerkersgedoe' gericht. Hij beschuldigde hen van neerbuigendheid ten aanzien van arbeiders als ze praatten over 'doorsneearbeiders'. Want het is al even belachelijk te praten over 'doorsneestudenten'. Lenin fulmineerde tegen partijleden die zegden dat "aangezien de arbeider 11,5 uur in de fabriek bezig is, de overige funkties met hun volle gewicht noodgedwongen aan een uiterst gering aantal intellectuele krachten ten laste komen." Lenin: "Dit geschiedt in het geheel niet 'noodgedwongen' maar tengevolge van onze (van de partij dus, N.O.) achterlijkheid." Volgens hem zijn er voorhoedearbeiders net zoals er voorhoede-intellectuelen zijn, en een revolutionaire partij moet in staat zijn die een leidende plaats in de partij te geven, anders pleegt zo'n partij 'handwerkersgedoe'. Ik vind dat bij een interview met een persoon van het nivo universiteitsprofessor, men zich beter moet voorbereiden om een scherper interview te maken. Dat is Veto aan zijn naam verplicht.

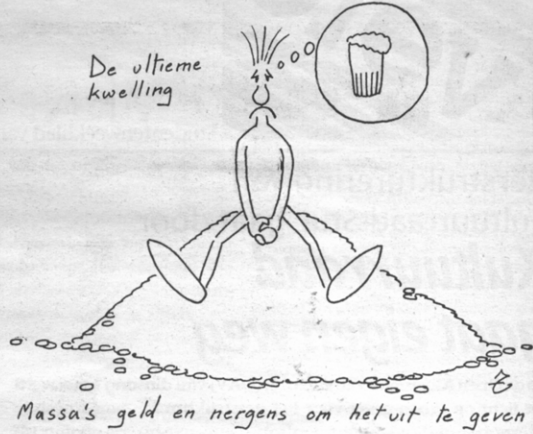
Nico Oldenhof

nen door meerdere mensen tegelijk opgenomen worden). Overigens: uit deze cijfers zal wel duidelijk zijn waarom er al jaren niemand binnen Landbouw nog om verkiezingen per ploeg vraagt: het is zo goed als ondenkbaar dat een dergelijke structuur nog door een groepje vrienden ingevuld zou kunnen worden.

Bittere pil

Waarmee misschien de kern van het probleem geraakt is: ook het traditionele palaversysteem kraakt onder deze getallen. Om nogmaals een blasfemie te begaan: het is misschien geen toeval dat er dit jaar in één klap zes funkties bijkwamen door de uitbreiding van de studentenafvaardiging op de departementsraden — een orgaan dat traditioneel op de Landbouwfakulteit zo goed als niets in de pap te brokken heeft. Het geeft in elk geval te denken dat enkele van de kersverse departementsraden door ervaring in Gnorng en kring de geknipte Gnorngbeheerders zouden zijn. Als het zo is, is het een bittere pil: uitbreiding van inspraak doet dan in dit geval de studentenbeweging alleen maar pijn.

Het werpt ook een ander licht op één van de thema's die op de verkiezingsavond ter sprake kwamen. De nieuwe werkgroep Bloedseries, die de jaarlijkse bloedinzameling organiseert en een van de twee organisaties is waarmee de Landbouwkring naar buiten treedt, kondigde aan volgend jaar samen te zullen werken met Medika, wat verschillende mensen — onder andere de nieuwe preses — blijkaar bezorgd maakte 'dat Medika Bloedseries zou inpalmen'. Nu, gegeven het feit dat Bloedseries al jaren een zwaar tot licht verlieslatende zaak is, lijken er ons — maar wie zijn

Massa's geld en nergens om het uit te geven

wij — maar twee mogelijkheden te zijn: ofwel gaat het om het bloed, en dan is het alleen maar positief als Medika het beter zou doen, ofwel gaat het om een jaarlijks weerkerend duur prestigeproject voor de Landbouwkring, en dan is het nog veel positiever.

Een miljoen

Eén probleem dat samenhangt met de alsmaar voorspediger en ingewikkelder wordende Landbouwkring lijkt in elk geval oplosbaar: het tellen van de stemmen dat meer dan een uur duurt, zodat de hele groep een beetje wezenloos (en dorstig) zit te wachten. Door de stemmen op aparte briefjes uit te brengen in plaats van op één grote kan er al met het tellen begonnen worden tijdens de voorstellingen van de volgende funkties. De stemming bij handklap invoeren voor minder belangrijke funkties met

maar één kandidaat zou ook helpen. Voor departementsraad bijvoorbeeld.

Al bij al heeft de modale boerekotter voorlopig nog niet te klagen over zijn kring. Veel kringen zouden al heel blij zijn met de helft van de ploeg die zich nu al aandient en de kans is heel behoorlijk dat het resterende hi-aakt ook opgevoeld raakt. Zoals gezegd, er zijn nog wel een aantal mensen die geknipt lijken voor de funktie en anders kan er nog wel een min of meer gezonde konstruktie voor één jaar uitgedokterd worden — verdeling van de verantwoordelijkheid over de tappers bijvoorbeeld. De nieuwe preses lijkt het wel aan te kunnen. Geert 'Jaco' Jacobs gaf een rustige, doordachte en zelfs humoristische speech. Dat was een hele verademing na zoveel van zenuwen van het ene op het andere been dansende en zwetende kandidaten en hij werd dan ook geplebisceerd met honderdtachtig stemmen voor, vijf tegen en twee onthoudingen. Hoe dan ook, een kring waarvan de uittreddende penningmeester eenszins bezorgd opmerkt dat de reserves — na dit jaar een dik miljoen — toch wat al te groot worden, kan niet veel meer dan lukseproblemen hebben.

Tuur Ruytjens

Literaire Zulma

Zulma is een vrij nieuw tijdschrift — binnenkort het vijfde nummer — dat om de drie maanden verschijnt en aandacht besteedt aan jong literair en grafisch talent. En Zulma organiseert een kortverhalenwedstrijd.

Daarvoor maakt u een tekst — dat wil dus zeggen dat die tekst nieuw is, met andere woorden nog niet gepubliceerd — die niet langer is dan twee bladzijden (ongeveer zeventien duizend lettertekens). U mag slechts een verhaal maken, maar moet dat dan wel in vijfvoud opsturen. Verder moet uw vrucht getypt (of geprint) zijn en geschreven in voorkeurspelling. En opdat u ook zou weten of u gewonnen heeft, dient u ook een gefrankeerde enveloppe met uw adres erop erbij te voegen. Uw verhaal wordt echter niet teruggestuurd. De toekomstige Hugo Claus ontvangt tienduizend ballen, de tweede en derde krijgen respectievelijk vijf- en tweeduizend frank. De winnaars krijgen bovendien een abonnement op Zulma, waarin hun noeste arbeid trouwens ook een plaats krijgt. De jury, zijnde de Zulma-redaktie, behoudt zich het recht voor om ook niet winnende verhalen te publiceren.

U stuurt uw verzinsels naar Zulma — Wedstrijd kortverhaal, Herestraat 67, 3300 Tienen voor 1 juli. Voor meer informatie kan u ook terecht op de volgende telefoonnummers: 23.17.59 of 25.43.08.

Tikkantoor Devano
016/490.890

Tekstverwerking
Laserprinting * Lay-out
Tekstinbreng

Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen, ...

Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies
Professionele aanpak
Jarenlange ervaring

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Veltem-Beisen)

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
016/22.44.38
016/22.04.66
Jaargang 20
nr. 30
10 mei 1994

Ver. uitg. Karen De Pooter,
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

Kolofon

Hoofdredaktie: Kris Jacobs
Redaktiesekretaris: Karen De Pooter
Redaktie: Els Cornelis, Karel De Weerd, Serge Franchoo, Jeroen Overstijns, Steven Van Garsse, Peter Van Rompaey, Raf Uten Doka; Kristof Braekeleire, Karel De Weerd, Kris Jacobs, Thomas Lambert, Dieter Telemans, Frank Viaene

Tekeningen: Kristof Braekeleire, Nix, Tuur

Lay-out en vormgeving: Kristof Braekeleire, Mieke Deceuninck, Karen De Pooter, Filip De Keuleleere, Karel De Weerd, Serge Franchoo, Kris Jacobs, Jeroen Overstijns, Dieter Telemans, Hans Vandenaabeele, Steven Van Garsse, Peter Van Rompaey

Medewerkers: Maud Bracke, Tom Dams, Mieke Deceuninck, Bart Kaesemans, Dirk Delmartino, Tuur Ruytjens, Lutgarde Vanderwaeren, Alexander van Liemt, Bart Vanthomme, Mieke Vrints, Alexander Witpas, Zen

Eindredaktie: Mieke Deceuninck en Peter Van Rompaey

Zetwerk en publiciteit: Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij Artoos (Kampenhout)
Oplage 9000 eksemplaren
ISSN-nummer 0773-5162

Abbonementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

**Vanaf 14 mei :
ELKE WEEK
IN
JOBWIJZER :
JUNIOR JOBS.**

Elke zaterdag jobs voor mensen als u en ik.

Europese Parlementsverkiezingen Het huis is nog niet af

(foto Dieter Telemans)

Om de vijf jaar worden de Europese burgers verzocht hun stem uit te brengen om hun Unie-vertegenwoordigers aan te duiden. Dit jaar zullen deze verkiezingen voor de vierde maal plaatsvinden (na 1979, '84 en '89). Deze gebeurtenis is niet onbelangrijk, zeker nu het de eerste maal is na het verdrag van Maastricht dat de kiezers hun stem kunnen laten horen.

Officieel geldt het Europees Parlement als "vertegenwoordiger van de volken van Europa en is het het orgaan via hetwelk de burgers aan de Europese opbouw deelnemen. Het is de instelling waar de dialoog plaatsvindt en die borg staat voor de democratische controle; zo waakt het over de belangen van de Europeanen en vormt het de concrete uitdrukking van het feit dat zij tot een gemeenschap van 340 miljoen inwoners behoren.

Het Verdrag van Maastricht voorziet het Europees Parlement van een nieuwe medebeslissingsprocedure. Daardoor krijgt het Parlement ruimere wetgevende bevoegdheden en verwerft het een groter aandeel in de communautaire besluitvorming. Hiernaast krijgt het ook een beperkt recht van initiatief waardoor zij de Commissie kan verzoeken voorstellen over bepaalde vraagstukken in te dienen. Bovendien zal het Parlement voortaan een grotere controle kunnen uitoefenen op de besluiten van de Raad van Ministers. Het krijgt ook een enquête-recht om vermeende inbreuken en wanbeheer op de EU-wetgeving te kunnen onderzoeken. Eveneens zal het Parlement een ombudsman benoemen die 'kennis neemt' van de klachten die leven bij de burgers.

Sinds Maastricht heeft het Parlement dus een versterkt profiel gekregen maar het is bij lange nog niet hetgeen te verwachten valt van een parlementaire instantie in een democratisch bestel. Maastricht is voor het Parlement een vooruitgang maar nog geen reden voor hoera-geroep. Het Westminster-model (het Engelse Parlement met onder andere het wettelijke vragenuurtje waar Major zwaar onder vuur genomen wordt vanop de oppositiebanken) is immers nog ver af.

De juridische bevoegdheden van het Parlement moeten dus met een serieuze korrel zout genomen worden. In de praktijk valt er weinig te merken van de vernieuwingen en zijn de bevoegdheden amper ten volle opgenomen. In een echte democratie wordt de regering gekontroleerd en gelegitimeerd door het Parlement. Binnen de Unie zal de nieuwe Commissie voorgesteld worden aan het Parlement dat de gehele ploeg behoort te nemen of te laten. Zoals met de Commissie kan het Parlement het budget enkel weigeren als drukkingsmiddel. De begroting zelf opstellen kan echter niet. Het overgrote deel van de beslissingsmacht blijft bij de Ministerraad liggen. Europa staat dus nog steeds ver af van het klassieke basiskoncept van een democratie.

Hoewel Europa steeds minder en minder gezien moet worden als een intergouvernementele organisatie

maar veeleer als een unie waarbinnen belangrijke keuzen zoals tewerkstelling en infrastructuur worden genomen, speelt het Parlement in deze beleidsopties niet de rol die het zou moeten spelen. Het is nog steeds meer klankbord en adviesorgaan dan beslissingsorgaan.

Zout

De kiezer moet dus goed beseffen dat het huis niet af is, wel in opbouw. Wie de Brusselse Leopoldswijk kent weet dat de steigers er nog alom aanwezig zijn. Men zou hetzelfde kunnen zeggen van het Europees Parlement. Het halfrond staat er wel maar de stel-

lingen erond blijven domineren. De demokratisering van de Europese instellingen is een stap per stap benadering. Maastricht heeft daarin een grote stap gezet maar de weg is nog lang. De mensen die na de verkiezingen in het Parlement zullen belanden, hebben de ontwikkeling in handen.

Doordat er geen echte Europese partijen zijn, komt men niet tot een consistent beleid. Volgens sommigen is het feit dat veelal Belgische politici aan de leiding staan van de huidige partij-amalgamen een indicatie van hun zwakheid. Er is geen overkoepelende ideologie, ondanks recente pogingen genomen door bijvoorbeeld de Europese Volkspartij of de Europese Sociaal-democraten. De Europese Parlementsverkiezingen zijn op dit moment nog steeds eerder een populariteitspoll voor binnenlandse politieke families dan een maatstaf voor de aanhang van Europese partijformaties. Een grens trekken tussen binnenlandse politiek en Europees beleid blijft hierdoor moeilijk.

Inzake onderwijs, milieu, volksge-

Zin in een tussendoortje?

Raadpleeg CONNECTIONS voor citytrips:

Hotelletjes in

LONDON vanaf 890,-	FIRENZE vanaf 1.220,-
PARIJS vanaf 950,-	ATHENE vanaf 640,-
NICE vanaf 850,-	KRETA vanaf 640,-
ROMA vanaf 830,-	DUBLIN vanaf 540,-

Raadpleeg ons eveneens voor de verschillende transportmogelijkheden.

Info & reservatie:

Leuven, Tienesestraat 89, ☎ 016/29.01.50 Hasselt, Demerstraat 74, ☎ 011/23.45.45

Tienesestraat 64, Leuven
Tel. 016/20.22.24 Fax. 016/20.58.45

Lic. A 1769

Is de vakantieplanning reeds gemaakt?

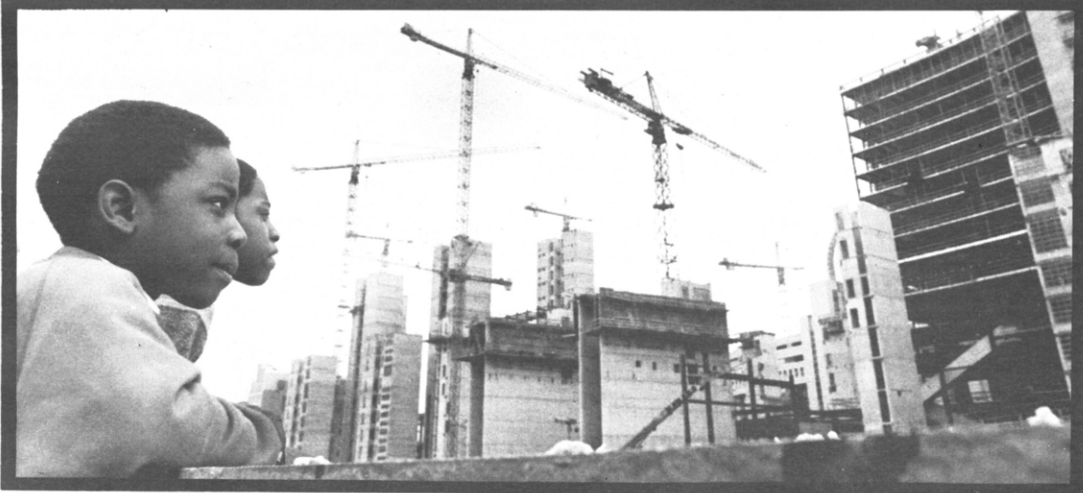
een Zodiac-Tour langs de Ionische Eilanden ✦ een voettocht door Toscanië? ✦ een 5-daagse kameeltocht door de Sahara? Denk eraan... een zorg minder voor de zware blokperiode!

zondheid, onderzoek en ontwikkeling, en regelingen voor buitenlandse onderdanen, heeft het Parlement een grotere bevoegdheid gekregen dan in andere materies. Eurokommissaris Ruberti, bevoegd voor onderwijs en onderzoek, stelde onlangs het Socrates programma, het nieuwe Europese overkoepelende onderwijsprogramma, voor. Welk hoger onderwijs willen in Europa, hoe zit het met de Europese mobiliteit van de studenten, enzovoort. Dit zijn allemaal zaken waarover het Parlement kan praten maar ook weerwerk kan bieden. Op dit domein kan Ruberti niet zonder het Parlement, en is er voor de verkozene een grote rol weggelegd. Door kwalitatieve debatten en voorstellen

hebben zij de kans het beleid mee te bepalen.

Het Parlement heeft slechts beperkte mogelijkheden om zelf iets door te voeren. De Maastricht-bevoegdheden moeten uit de juridische schmerzzone gelicht worden en in handen van democratisch verkozen medeburgers terecht komen. Dit is de taak van de nieuwe generatie EuroParlementen. De verkozene krijgen de kans om de door het Verdrag van Maastricht voorziene hervormingen in 1996 aan te wenden tot een meer democratisch en besluitvaardig Parlement met volwaardige wetgevende, grondwetgevende en begrotingsbevoegdheden.

Dirk Delmartino

De Brusselse Leopoldswijk

(foto Dieter Telemans)

Objektief laat migranten stemmen

In juni en oktober trekt het hele land dus weer verplicht naar de stembus, behalve de migranten dan want zij hebben geen stemrecht. Objektief 479.917, dat sinds de beruchte 24 november ijvert voor een verdraagzame, multiculturele samenleving, start daarom met een origineel initiatief. In het hele land zullen alternatieve stemburo's voor migranten opgezet worden. Daar kunnen alle migranten komen stemmen op dezelfde lijsten als 'de Belgen'.

Met dat initiatief wil Objektief twee vliegen in één klap slaan. In de eerste plaats leggen ze zo nog eens de nadruk op hun eis voor stemrecht voor migranten. Objektief steunt namelijk het wetsvoorstel van Cecile Hornie dat voorziet in een automatische naturalisatie tot Belg van al wie vijf jaar wettig in het land verblijft. Ten tweede willen ze zo ook de migranten warm maken voor de Belgische politiek. "Het is logisch dat als je niet mag stemmen en dus niet mag deelnemen aan de politiek, je ook niet zo gestimuleerd bent om goed op de hoogte te blijven", aldus Leen Haesevoets van Objektief. "Door hen dat recht nu wel te geven — zij het dan niet echt — kunnen we hun interesse voor de politiek opkrikken." Volgens Haesevoets zijn de reacties die Objektief al van migranten gekregen heeft ook zeer positief.

Konkreet zullen in Leuven twee vaste stemburo's geïnstalleerd worden, één in Mala Ibrahim en één (onder voorbehoud) in de St-Jozefschool in Kessel-Lo. Daarnaast zal een mobiel buro nog een aantal wijken aandoen. Verschillende verenigingen hebben al hun medewerking toegezegd. Zo zullen Tint (Trefpunt Integratie) en twee Koerdische organisaties alvast actief mobiliseren. Er zal ook een nationale oproep gelanceerd worden die vertaald wordt in onder andere het Turks en het Arabisch.

Blijft het gebrek aan taalkennis geen probleem om migranten voldoende te informeren over de politieke situatie? Leen Haesevoets: "Voor zover we weten is dat niet echt een probleem, alleen voor oudere vrouwen dan misschien. Maar als er stemplichtig zou zijn, dan zou er net als nu in Belgische gezinnen meer over politiek gepraat worden en zouden zij ook veel informatie via de jongeren in het gezin krijgen."

Het is natuurlijk de bedoeling de uitslag van de verkiezingen ook zo vlug mogelijk bekend te maken. Wat verwacht Haesevoets van de uitslag? "Ik denk dat er niet zo'n groot verschil zal zijn met de echte uitslag. In Nederland is er bijvoorbeeld geen grote verschuiving geweest sinds migranten stemrecht hebben bij gemeenteraadsverkiezingen." (kdp)

Lieve Van Hoestenberghé over het examenreglement "Uitsluitingscijfers zijn een fabeltje"

Als juriste is Van Hoestenberghé ook lid van de werkgroep examenreglement die ontstond naar aanleiding van de reeds vermelde grondige herziening van het examenreglement. Dit was nodig in functie van het decreet op het universitair onderwijs. Bovendien wilde men ook de rechten en plichten van studenten duidelijk vastleggen. In die werkgroep zetelen een aantal geïnteresseerden en experts: monitoren/ombudsen Jos Creten en Pascal Remmerie, Eric Depreuw van Studieadvies, professor Masschelein, voorzitter van Studenten-aangelegenheden, een student van Kringraad en verder nog een aantal pedagogen, psychologen en juristen. Nu het grote hervormingswerk achter de rug is, blijft de werkgroep niet bij de pakken zitten.

Lieve Van Hoestenberghé: «Ze komt tegenwoordig zo'n drie maal per jaar samen. Het werk begint ieder jaar met een evaluatie van de vorige zittingen op grond van de verslagen die de ombudsen eigenlijk zouden moeten maken, de vragen die binnengekomen zijn, zowel bij de leden van de vergadering als bij Studentenaangelegenheden, alweer de ombudsen, bij ons, bij Studieadvies. Daarbij komen dan ook nog de vragen van Akademische Raad en van de dekanen die vinden dat dit of dat moet gewijzigd worden. In een later stadium kunnen al die zaken eventueel leiden tot voorstellen om het een of ander artikel te veranderen.»

Wijk

Veto: De examenperiode is in principe goed afgelijnd, maar examens voor bijvoorbeeld praktika kunnen wel buiten die periode afgenomen worden — als de fakulteit daartoe beslist. Er zijn dus toch interfakultaire verschillen in het examenreglement mogelijk?

Van Hoestenberghé: «Het examenreglement geeft algemene richtlijnen. Een fakulteit kan daar aanvullingen of afwijkingen bij maken. Een afwijking moet — indien men de regels korrekt volgt, en in de meeste fakulteiten is dat toch wel de gewoonte — bekrachtigd worden door Akademische Raad. Voordien moet ze ook besproken worden binnen de fakulteit. Als ze niet echt tegen het examenreglement ingaat, mag een fakulteit aanvullingen maken. Dat is een interne aangelegenheid.»

«Voor de studenten komt het erop aan in hoeverre ze bij dergelijke beslissingen betrokken zijn en of ze voldoende stem hebben in de fakulteit. Indien ze toch voor voldoende feiten gesteld worden, loopt er wel iets fout, maar dat is geen probleem van het examenreglement, maar eerder van democratisering en medezeggenschap in hun fakulteit.»

Veto: Er zijn natuurlijk ook dingen waar het examenreglement moeilijk uit op krijgt, zoals de zogenaamde officieuze overdrachten.

Van Hoestenberghé: «Iedereen weet dat er af en toe officieuze overdrachten gegeven worden (wat u en ik steeds vrijstellingen noemden, heet dus eigenlijk overdrachten, een vrij-

Binnenkort krijgt u weer een stevige portie examens op uw brood. Geen nood echter, onze unief heeft een aantal jaren geleden haar examenreglement grondig nageplozen en waar nodig verbeteringen aangebracht. U kan het thuisfront dus geruststellen: alles zal vlotjes verlopen. Daarvoor zorgt ondermeer Lieve Van Hoestenberghé, verbonden aan de Juridische Dienst van Studenten-voorzieningen. Wij maakten alvast een gezellig babbeltje.

"Tuchtsankties worden wel uitgesproken in verband met het stelen van computerpunten" (foto Kristof Brackeleire)

stelling is daarentegen een vak dat je niet meer hoeft te volgen omwille van vroegere studies, nvd). Dat gebeurt zeker in de hogere jaren. Het is duidelijk dat je als student dan in een rechtszeker toestand komt. Je hebt er dan natuurlijk zelf belang bij en hoop dat alles korrekt verloopt. Als het toch misloopt, kan je echter niet op het examenreglement terugvallen. De academische overheid zou daartegen moeten optreden. Men doet zijn best, maar aan de andere kant moet men ook niet overdrijven en niet in een soort politiestaat komen. Niettemin blijf ik ervoor dat de officieuze overdrachten in de mate van het mogelijke moeten ontmoedigd worden.»

Veto: Vanaf volgend academiejaar worden de oude lettercodes niet meer gebruikt voor de examenuitslagen. Zal men niet strenger gaan delibereren, omdat men door de grotere zichtbaarheid

van de punten verplicht wordt strikter te werken?

Van Hoestenberghé: «Ik denk het niet. In geval van betwisting kan je nu evengoed achterhalen welke uitslag je precies gekregen hebt.»

Vers

Veto: Neem bijvoorbeeld het geval van een student met een vijf — die dus in principe niet kan gedebiteerd worden — en van een andere met een drie. De ene slaagt wel, de andere niet.

Van Hoestenberghé: «Ten eerste, uitsluitingscijfers zijn een fabeltje. Het is niet omdat je een drie of een vijf of een zeven hebt dat je niet geslaagd bent. Als je maar één grote onvoldoende hebt, moet de examencommissie bovendien geheim stemmen. Het is dus niet zo dat een prof iemand kan buiten door hem een nul te geven. Als een examencommissie goed werkt, kan ze een prof dan ook op zijn nummer zetten bij wijze van spreken. Ik weet niet of het bekend maken van het precieze cijfer daar veel aan zal veranderen. Het kan trouwens praktisch niet dat twee personen dezelfde punten hebben. Al is de globale uitslag dezelfde, daarom zijn de punten per vak dat nog niet. En dan speelt nog steeds het deliberatiemoment.»

Veto: Wat was eigenlijk vroeger het nut van die codes?

Van Hoestenberghé: «Het had gewoon te maken met de hele mystificatie rond het examenreglement. Er zijn nu nog veel dingen die wij als evident beschouwen, en die het elders niet zijn. Je gaat bijvoorbeeld in het buitenland studeren en daar geeft elke prof onmiddellijk je punten. Bij ons is dat daarentegen beschermd, tot tweemaal toe, geheim enzovoorts. Ik denk dat die lettercodes enerzijds een traditie waren en anderzijds beter zouden doen verstaan dat het om een deliberatie ging, niet louter een optelling van punten.»

Veto: Met wat voor problemen kampen studenten vooral in verband met de examens?

Van Hoestenberghé: «De meeste problemen in de loop van het jaar zijn mensen die ziek zijn, die psychische of fysieke problemen hebben. Het artikel dat momenteel van toepassing is op gehandicapte studenten geldt slechts voor een heel beperkte groep, maar dat wordt pas volgend academiejaar veranderd. Dan wordt het een uniforme regeling terwijl er nu nog veel onzekerheid over bestaat.»

«Andere problemen zijn het niet verstaan van overdrachten, problemen met de eksaminandus, vooral het niet verstaan van de regels. Zeker verleden jaar toen het systeem van de individuele aangepaste jaarprogramma's (bissers) die vakken bijnemen van het volgend jaar, nvd) pas in voege kwam, was het een hele klus om de examencommissies aan het verstand te brengen hoe dat nu precies in mekaar zat met die twee deliberatiemomenten. Verder zijn er ook veel vragen in verband met niet deelnemen aan de examens. Voor de studietoelagen is het bijvoorbeeld nog altijd noodzakelijk deel te nemen aan de examens, dat geldt ook nog steeds om overdrachten te kunnen krijgen. Het kan zijn dat de studenten met zo'n vragen bij de ombudsman aankloppen, ze kunnen ook rechtstreeks hier terecht komen.»

Tip

Veto: Hoeveel echt zware conflicten zijn er per jaar?

Van Hoestenberghé: «Percentage zijn dat er zeer weinig. Ik denk dat het om een tien à twintig gevallen per examenperiode gaat. Die kunnen dan wel zeer langdurig zijn, en de moeilijkste conflicten zijn onoplosbaar, zoals wanneer je niet akkoord gaat met het punt dat je gekregen hebt. Daar is in feite zeer weinig aan te doen.»

Veto: Op dat vlak kan de student dus eigenlijk het minst goed reageren?

Van Hoestenberghé: «Daar is zijn situatie inderdaad het meest onzeker, en daar is momenteel geen oplossing voor. Als het om een schriftelijk examen gaat, kan je bij een zeer zwaar conflict de koppen nog altijd door iemand anders laten nalezen. De suprematie van de mondelinge examens is nu doorbroken en dat zorgt dus in elk geval voor een rechtszekerder positie voor de student. Anderzijds ligt de moeilijkheidsgraad van schriftelijke examens ook wel hoger, zeker als het multiple-choice-examens zijn.»

Veto: De kans dat men bij een dergelijke betwisting bij de Raad van State zijn gelijk kan halen is erg klein?

Van Hoestenberghé: «Die kans is bijna nihil. De Raad van State kijkt of het examenreglement is toegepast, maar spreekt zich niet uit over de inhoud.»

Veto: Wat zijn de gevolgen van spieken?

Van Hoestenberghé: «In het nieuwe examenreglement is er over één ding in elk geval geen discussie: de student mag zijn examens verderzetten. Het is de voorzitter van de examencommissie die moet optreden, en die moet dan beslissen of er een sanctie volgt. Als het een sanctie is die het examenresultaat kan beïnvloeden dan moet dat voorgelegd worden aan de examencommissie en moet de student gehoord worden. Het eindresultaat kan zijn dat je gewoon niet geslaagd bent, zelfs als je allemaal positieve cijfers hebt. Men kan je ook afwijzen, dat wil zeggen dat je niet mag deelnemen aan de tweede zitting. Als je afgewezen wordt op het eind van het jaar, is dat eigenlijk een morele sanctie want je mag opnieuw inschrijven.»

Blad

Veto: Kan je dan niet van de unief goedgevoeld worden, het zogenaamde consilium abeundi?

Van Hoestenberghé: «Er is een meisje dat erin slaagde twee jaar na elkaar betrap te worden. Die kreeg niet alleen een sanctie van de examencommissie, maar is ook voor de tuchtkommissie moeten komen. Maar consilium abeundi is naar mijn weten de laatste jaren niet meer voorgekomen. De enige die ik mij nog herinner die dat heeft opgelopen is Ludo Martens, maar dat is dus al 1968. Dat was toen omwille van zijn beroemd seksnummer (van Ons Leven, het blad van het KVHV, nvd).»

«Waar er wel tuchtsankties zijn getroffen, is in verband met het stelen van computerpunten. Daarvoor zijn

E
K
S
A
M
E
N
S

studenten van bepaalde niet nader te noemen fakulteiten berucht en dat zijn belangrijke problemen die men dus ook wenst te voorkomen.»

Veto: Welke aanspraken kan een student maken met betrekking tot de spreiding van zijn examens?

Van Hoestenberghé: «Dat is eigenlijk niet gereguleerd. Hier is een belangrijke taak voor de ombudsman weggelegd. Hij moet zorgen dat hij vooraf weet hoe de examens gespreid zijn, dat de studentenvertegenwoordiging in de fakulteit daar haar werk doet en op tijd tussenkomt. Als de zaak eenmaal vastligt, kan je als individuele student enkel nog op de klemmentie van de ombudsen beroep doen. Er zijn ombudsen die verstandig werken, die op voorhand aan de studenten duidelijk maken wat ze wel en niet kunnen vragen. Een recht als dusdanig op spreiden heeft men echter niet.»

Veto: Is er niet een regel dat er minimum vrientwintig uren tussen twee examens moet zijn?

Van Hoestenberghé: «Nee, dat staat in elk geval niet in het examenreglement. Het is wel een eis die gerechtvaardigd is, maar die niet noodzakelijk in een tekst moet vastgelegd worden omdat men dan tot absurde toestanden komt zoals heel kleine examens waar dan ook een dag tussen zou moeten zitten. Men moet niet overformaliseren. Het is nu al erg genoeg. Dat is dus echt een taak van de ombudsman.»

Hart

Veto: Wat mag een student redelijkerwijs verwachten van een ombudsman en in hoeverre is dat in alle fakulteiten gerealiseerd?

Van Hoestenberghé: «In bepaalde fakulteiten loopt het zeer goed. Ik neem als voorbeeld Letteren, Rechten, de kandidaturen van Geneeskunde. Mijn ervaring is dat de meeste ombudsen hun zaak goed ter harte nemen en dat het vooral aan de fakulteiten ligt die geen te jonge en onervaren mensen zouden mogen aanstellen, want het blijft voor de ombudsman een kwestie van een gezagsverhouding ten opzichte van de profen. In sommige fakulteiten neemt men echter altijd pas aangeworven.»

Veto: U heeft samen met Jos Creten, ombudsman en monitor binnen de fakulteit Letteren, het boekje 'Examenreglement. Handleiding bij het examenreglement' opgesteld. Was het examenreglement niet duidelijk genoeg?

Van Hoestenberghé: «Een van de grote problemen is dat het examenreglement zeer technisch is. Als je heel technisch bezig bent, vergeet je wel eens diegenen voor wie het reglement eigenlijk bedoeld is, de studenten, en komt het aksept te zeer te liggen op diegenen die het hanteren, de profen en de examencommissies. Het examenboekje is dus opgesteld met de bedoeling de student te informeren. Het is dan ook méér dan een loutere verklaring van het examenreglement. Er staan ook een aantal dingen in dat boekje die wel met examens te maken hebben, maar die niet in het reglement voorkomen. Tenslotte schrappen we ook een aantal dingen die te technisch waren, die de student ook nauwelijks interesseren. De bedoeling is het volgend jaar opnieuw te herwerken rekening houdend met de opmerkingen die gegeven worden.»

Kris Jacobs
Steven Van Garste

'Examenvragen. Handleiding bij het examenreglement' geeft wat de titel belooft en legt verder bijvoorbeeld ook uit waar je met vragen over examens terecht kan (meestal ga je trouwens in eerste instantie best naar de ombudsman). Het boekje is gratis te verkrijgen op de Dienst voor Studieadvies, bij Studentenaangelegenheden (respektievelijk Naamsestraat 63 en 80) en bij de monitoren en ombudsen van je fakulteit.

STUDENT

Ben je bijna klaar met blokken voor dit jaar? Denk dan nu al aan je vakantie en ...

VERDIEN TOT 350 FRANK PER UUR BIJ KI PARTNERS

■ Werk mee aan een PR-actie in Brussel ■ Kies zelf de dagen waarop je komt werken ■ Vast uurloon, tussenkomst in transport ■ Overdag, 's avonds en tijdens het weekend ■ Ben je vrij in april, mei ... ?

Ben je tussen 18 en 25 jaar en doe je hogere studies ?

Bel 02/513.29.05 van maandag tot vrijdag tussen 12 en 13 of 16 en 18h. Ref.100-123

Hangt er vanaf of u wil slagen Met das of Arafat-sjaal?

Tijdens de examens gebeurt er telkens iets vreemds met het stadsbeeld in Leuven. De borst van hippies en hardrockers wordt plots gesierd door een vreemde das en meisjes halen het klassieke mantelpakje nog eens uit de kast. Maar liggen profen werkelijk wakker van een slordige student?

"Het kleed, met een rechtopstaande stijve kraag, vertoont een brede schouderlijn bekomen door opvulling van de mouwkoppen. De wijde van het gewaad is verwerkt in orgelpijp-plooiën. Aan de voeten draagt de jongeman lederen poulaines of tootschoenen: een soort sandalen met dikke houten zool die over fijne lederen schoenen worden verschoven..." Zo wordt in de archieven de 'akademische kledij' van de student in de 15e eeuw beschreven. "Tot de jaren '60 waren studenten sowieso altijd deftig gekleed, zonder dat dit ooit in het reglement was vastgelegd", aldus Marc Derrez, archivaris van de KU Leuven. "Het was dus logisch dat men dat ook tijdens de examens deed. Ten eerste waren studenten vaak afkomstig uit hogere klassen. Daarbij komt dat de relatie professor-student toen ook veel hiërarchischer was. De informele contacten zoals die nu soms voorkomen, waren uit den boze."

Later kwam daar natuurlijk verandering in. De verdere demokratisering van het onderwijs maakte dat studenten uit de lagere klassen een belangrijk deel van de studentenpopulatie gingen uitmaken. En dan was er mei '68, de hippierevolutie, die ook een revolutie in het uiterlijk van jongeren teweegbracht. Men revoltteerde tegen conservatieve kledingnormen die de drager een zekere 'status' moesten geven. Derrez: "Natuurlijk was mei '68 ook slechts een beperkte beweging. De echte resultaten waren pas merkbaar in de jaren '70 toen de generatie studenten op de unief kwam die in de jaren '60 sfeer opgevoed waren. Op dat moment was het in ieder geval aan de fakulteit L&W weinig gebruikelijk om nog een pak aan te trekken bij een examen. Wij kijken dan ook met verbazing naar de nieuwe generaties die dat toch weer wel doen."

En die nieuwe generaties doen dat inderdaad. Zo bevestigten studenten van Letteren en Wijsbegeerte ons dat

(foto Kristof Braekeleire)

het grootste deel van hun medestudenten zich toch minstens in een deftig pakje of rokje steekt. In het grootste deel van de fakulteiten blijken het pak en de rok de regel, maar zijn er altijd wel enkelingen die de normen aan hun laars lappen.

Maar staan de profen er werkelijk op? Studenten Klassieke Talen herin-

neren zich professor Spinoy die in één van zijn laatste lessen telkens uitleg gaf over hoe men zich moet gedragen tijdens de examens. Dat hield dan in: verzorgd, geen wilde haren, geen stoppelbaard. Bij klassieke filologie zou trouwens ooit iemand teruggestuurd zijn omdat hij in korte broek en t-shirt zijn examens wilde afleggen. Professor Hans Houben die Grieks doceert bij Letteren en Wijsbegeerte ziet zijn studenten liefst in pak en das: "Ik hecht er belang aan dat studenten fatsoenlijk gekleed komen, omdat ik dat een teken van beleefdheid vind. Zelf kleed ik me toch ook deftig als ik erlangs naar toe ga, dat vind ik niet meer dan normaal. Maar ik zal mij — en dat is een heel bewuste keuze — hierdoor nooit laten beïnvloeden bij het toekennen van punten. Als iets mij niet aanstaat zal ik dat wel heel eerlijk zeggen, maar pas na het examen en ik zal de student er niet anders om beoordelen."

tanten met kort geknipt haar meer kans op een job hebben dan een langhorige en één met baard. Maar dit is natuurlijk allemaal relatief. Als kledingnormen 'slordig' worden en men zelf ook losser gekleed loopt, zal men zich naar alle waarschijnlijkheid weinig storen aan anderen die dit ook doen.

EKSAMENVERHALEN: ECHT GEBEURD?

PROF ZAT OP DE KAST

Nu de examens in aantocht zijn, duiken ze weer op: straffe examenverhalen die telkens als 'echt gebeurd' of 'zelf meegemaakt' worden verteld op kafee. De meeste examenverhalen draaien al ettelijke jaren mee en vertrekken doorgaans van een probleemsituatie: een student kent de stof niet of is nooit naar de les geweest. Veto dook voor in de kroeg in en verzamelde er een aantal.

□ Een student is nooit naar de les geweest. Hij heeft mondeling examens en gaat het lokaal binnen. Omdat hij zijn prof nog nooit gezien heeft, vraagt hij onzeker of hij wel op het juiste eksamen is. Waarop de prof kortdaar antwoordt met "Gaat u maar zitten". Vervolgens legt de student een eksamen af voor een vak dat hij nooit heeft gevolgd.

□ Een andere student is ook nooit naar de les geweest. Ook hij kent de prof niet. Hij gaat het examenlokaal

binnen en zet zich voor de prof. Het blijkt echter een student te zijn die op de prof wacht.

□ Een derde student zit in dezelfde vervelende situatie. In de lift vraagt hij aan een prof waar het lokaal ligt waar prof A eksamineert. De prof legt hem de weg uit. "Die deur door, dan naar rechts en vervolgens naar links." Als de student uiteindelijk in het lokaal aankomt, merkt hij dat hij met prof A in de lift zat.

□ Een andere student die de prof nog nooit gezien heeft, gaat het examenlokaal binnen. Tot zijn ontsteltnis zitten er twee profen binnen. Hij maakt dat hij terug buiten staat en vraagt aan de andere studenten wie hij moet hebben.

□ Iemand trekt een vraag die hij niet kan oplossen. Als de prof voor een paar minuten het examenlokaal uitgaat, neemt hij een andere vraag.

□ Iemand komt het lokaal binnen en moet een vraag oplossen die op het

bord geschreven staat. Als de prof het lokaal verlaat, veegt hij het bord af en schrijft er een vraag op die hij wel kan oplossen.

□ Een student komt nogal slordig gekleed het examen binnen waarop de prof vraagt of hij de verwarming komt herstellen.

□ Iemand maakt een ongeloflijk slecht eksamen. Op het einde vraagt de prof om een 0 op het bord te tekenen. De student doet dit maar de prof vraagt hem om ze nog groter te maken. Als de student dit uiteindelijk gedaan heeft, zegt de prof koeltjes: "Zoveel punten heeft u vandaag behaald."

□ Een andere prof: "Teken een rechte die oneindig blijft doorlopen." Als de student bij de deur belandt: "Doe nu de deur open en kom in september terug."

□ Nog een andere prof: "Heeft u hierover nog iets gestudeerd?" De studente: "Ja, Hogeschool" waarop de prof: "Ik zal u wel wat helpen."

□ Na een slecht eksamen wijst de prof naar buiten: "Ziet u daar die bomen? En die bladeren?" "Kom maar terug als die bruin geworden zijn."

□ Weer een andere prof: "Juffrouw, als u zoveel inzicht had in de stof als ik in uw blouse, dan had u zeker een dubbel a gehaald."

□ Een student zit te wachten voor een eksamen. De jongedame die naast hem zit, heeft een blouse met diep uitgesneden rug. Tot zijn grote verbazing draait ze haar blouse om net voor ze naar binnen moet. Terug buiten doet ze haar blouse terug normaal aan.

□ Een meisje komt het examenlokaal buiten. Even later volgt de prof haar en zegt het volgende: "Juffrouw, als u eksamen wil afleggen, mag u binnenkomen."

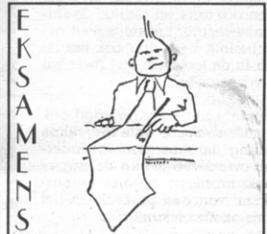
"Maar professor, ik heb het eksamen juist afgelegd." Kurkdroog antwoordt de prof: "Als u klaar bent om eksamen te doen, mag u het komen afleggen."

□ Iemand legt een verschrikkelijk slecht eksamen filosofie af. De prof geeft haar nog een laatste kans: "Juffrouw, noem mij eens een hedendaags filosoof." Zij denkt een paar minuten diep na en antwoordt: "U misschien, professor?"

□ Bij een eksamen biologie laat een prof een vleermuis skelet zien en vraagt de student welk dier het is. Die denkt eens diep na, ziet dat het beest vleugels heeft maar ook alle kenmerken van een zoogdier draagt. Aarzelend antwoordt hij: "Een archeopteryx misschien?" (een prehistorische vogel met vleugels van meer dan twee meter breed).

□ Bij een eksamen biologie moet een studente aan de hand van de poten afleiden wat voor soort vogel het is. Ze slaagt er niet in één vogelpoot te identificeren en gaat naar buiten. Net voor ze de deur bereikt, vraagt de prof haar nog snel naar haar naam. Waarop zij antwoordt: "Kan je dat niet aan mijn voeten zien?"

Peter Van Rompae

Kan de student dan eigenlijk zijn slordigheid oplossen? Een aantal jaren geleden haalde een Zweeds student de pers omdat hij wegens zijn stank (hij waste zich nooit) geen examens mocht afleggen. Kan men een student weigeren of terechtwijzen omwille van zijn kleding? Lieve Van Hoestenbergh van de juridische dienst: "Zo iets staat in ieder geval niet in de reglementen en het lijkt mij ook nutteloos om dat te doen. Zo iets behoort tot wat men noemt 'het onmogelijk te reglementeren gedrag', het ligt meer in de machtsverhouding tussen prof en student. Als de prof hier dan misbruik van maakt dan is dat natuurlijk een voldoende reden om een klacht in te dienen zodat het eksamen eventueel ongeldig verklaard wordt. Maar de laatste jaren is er in ieder geval nooit zo'n klacht geweest."

Karen De Pooter

(foto Frank Viaene)

Education Centre Leuven

COMED
computers & onderwijs

Je eindwerk maken is nog nooit
zo gemakkelijk geweest!

Apple Performa 450 +
14" Macintosh Color Monitor +
Standard Keyboard +
ClarisWorks 1.0 +
PC Exchange +
GRATIS
Print & Scan abonnement
Nu voor **49.990,-** incl BTW*

* aanbod geldig tot einde voorraad

H. Hooverplein 24, B - 3000 Leuven
Tel. 016/29.21.50, Fax. 016/29.31.50

Dit had Veto u te bieden...

16 augustus 93:

Sociale Raad organiseerde voor de derde maal een grote kot-enquête bij de Leuvense studenten. De resultaten hiervan lagen ter inzage in de vakantiekant. Een belangrijke tendens was de verzadiging van de kamermarkt. Dit was gedeeltelijk te wijten aan de inspanningen van de unief om meer kamers aan te bieden. Tegelijkertijd breidde ook de prive-markt zich uit en stagneerde de studentenpopulatie min of meer. Hierdoor leken de gemiddelde kamerprijzen zich te stabiliseren. Sora deed dan ook een oproep tot de huurders om te onderhandelen met hun verhuurder.

27 september 93:

De *studentenspeech* die traditioneel voorgelezen wordt op de opening van het academiejaar zorgde dit jaar al vroeg voor beroering. Sinds een aantal jaar worden de studenten namelijk verplicht hun speech op voorhand voor te leggen aan de rektor. En die was volgens de rektor deze keer "veel te negatief en had geen oog voor de verwezenlijkingen van de universiteit". Ofwel moesten de studenten hun speech veranderen, ofwel zou de rektor in zijn speech die van de studenten "met de grond gelijk maken". De studenten besloten op een spoedvergadering hun speech gedeeltelijk te wijzigen maar dit lokte wel een discussie uit binnen de studentenbeweging. Enkele weken geleden besloot Loko dan ook dat de speech in de toekomst niet meer zal worden voorgelezen.

Bij de opening van het academiejaar kondigde Kringraad ook hun 'proffenevaluatie' aan. Het was de bedoeling de studenten te onderwerpen over docerengedrag, de manier van eksamineren en het kursusmateriaal van hun profven van het voorbije academiejaar.

5 oktober 93:

Tijdens het tweejaarlijkse dansfestival *Klapstuk* wilde men deze keer vooral jongere minder bekende choreografen een kans geven. De nadruk lag dus op vernieuwing, zodat grote namen als Fabre en De Keersmaecker deze keer niet van de partij waren. Ook ging men de dialoog aan met traditionele dans: flamenco en Indische dans. Maar: "De verschuiving van een studentenpubliek naar de beaumont van de gesubsidieerde danscultuur ging ten koste van de sfeer." (veto 7)

Jaaroverzicht 1993-1994

Meg Stuart op de 5de editie van het Klapstuk-festival

(foto Dieter Telemans)

11 oktober 93:

Reeds in de vakantie was er deining ontstaan toen de universiteit besloot de bar van *Isol* (de internationale studentenorganisatie) te sluiten. De dienst Studentenvoorzieningen was van plan in de plaats een socio-kultureel centrum op te richten, dat meer zou werken via de verschillende fakulteiten in plaats van langs 'national groups' zoals nu het geval was. Een belangrijk probleem van *Isol* was namelijk de representativiteit. Zo zouden heel wat nationaliteiten niet aan bod komen in *Isol*

en zou het centrum vooral een derde wereld karakter hebben. Loko ontkende de problemen niet maar is bang dat in het nieuwe centrum de nadruk te veel zal komen te liggen op de grote groep Nederlandse en Amerikaanse studenten die echter veel minder integratieproblemen hebben.

Het voorbije jaar kwam er eindelijk wat variatie in het horekalandchap. Vier *jeugdhuizen* eisten hun plaatsje op tussen de designkroegen. Veto besteedde achterevolgens aandacht aan *vzw Jeugdhuis Clockwork* -- waar de fotograaf zowaar het schepenkollege betrapte -- Los Buenos, Genoeg en Panache C.

18 oktober 93:

Vlaams onderwijsminister Luc Van den Bossche knutselde een nieuw onderwijsdecreet voor de *hogescholen* in mekaar dat het aanzien van het hoger onderwijs in Vlaanderen grondig zal veranderen. "Schaalvergroting is het sleutelwoord: via onderlinge fusies wil men komen tot hogescholen met zo'n vijftienduizend studenten, die liefst een hele waaier van disciplines aanbieden." (veto 5) Op het gebied van inspraak zou het decreet in ieder geval een stap voorwaarts betekenen. Maar de hobu-studenten waren verre van tevreden. Zij zien meer groten in kleinschaligheid.

In Brussel vond ondertussen de *Jongerenmars voor werk en tegen racisme en fascisme* plaats. Met de hoge werkloosheidscijfers en een nieuw sociaal pakt in het vooruitzicht genoot de actie alle belangstelling. De Leuvense studenten namen officieel echter niet deel.

25 oktober 93:

En Van den Bossche zat niet stil. Zo verspreide hij ook een discussienota over de *lerarenopleiding*. Weinig studenten zijn tevreden over hun aggregaatsopleiding en hervormingen dringen zich aldus op. Maar de opties van Van den Bossche werden door het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren (AVL) en door Loko niet met open armen ontvangen. Zo pleit kringraad er al een tijdje voor de lerarenopleiding tot een extra jaar uit te breiden. Van den Bossche pleit er eerder voor het programma uit te breiden binnen de licenties waardoor een aantal vakken van de

licentiaatsopleiding zouden wegvallen.

Leuven's grootste sportklassieker de *24-uren* zorgde voor weinig verrassingen. Traditioneel ging de strijd om de eerste plaats tussen Apollon en VTK en ook nu beslechtte Apollon het pleit in zijn voordeel.

15 november 93:

Mark Eyskens kwam met een voorstel op de proppen om ons blikveld wat te veruimen. Met zijn '21 lessen voor de 21ste eeuw' wil hij de strijd tegen de vakidiotie voeren, ingaan tegen het utilitarisme en "een toekomstgerichte reflectie op gang brengen over mens en samenleving." Studenten zouden deze lessen als keuzevakken in hun licentiepogramma kunnen integreren. Het Buro Akademische Raad (BAR) onthaalde het project gunstig. De concrete uitwerking volgt nog.

Op deze dag ging ook *ROB-TV* op de kabel, de regionale televisie van Leuven. De rest van het jaar was elke min of meer belangrijke activiteit in Leuven dan ook op het kleine scherm te bekijken.

24 november 93:

Betogingen alom in Leuven. Op 24 november herdachten jongeren in heel Vlaanderen de 'zwarte 24 november'. Hiermee wilden ze kenbaar maken dat er in hun ogen nog niet veel werk gemaakt is van het anti-racisme en de opbouw van een multicultureel België. In Leuven was de opkomst echter maar magertjes.

Het werd vooral een scholierenbetoging met ten hoogste honderd Leuvense universiteitsstudenten.

Ook het *krisplan* moest eraan geloven. Voor het eerst in vijftienvijftig jaar legde het KU Leuven-personeel het werk neer. Vooral Studentenvoorzieningen en Alma lieten hun proteststem horen. Vrijdag trok men ook betogend door Leuven. Het akademisch personeel en de studenten waren hierbij de grote afwezigen. "Met de stakingen en 24 november beleefde ons land een van de woeligste weken uit de recente geschiedenis. Veel studenten sliepen er gewoon doorheen." (Veto 11)

6 december 93:

Nu in *Zuid-Afrika* de apartheid officieel is afgeschaft kan ook weer opnieuw over samenwerking met het land nagedacht worden. Zo sloot de *KU Leuven* samenwerkingsakkoorden met vier Leuvense universiteiten. Men koos echter voor Afrikaanstalige instellingen met weinig zwarte studenten en die niet meteen een progressieve reputatie hadden. In februari zou de *stad Leuven* zich ook wagen aan een vriendschapsakkoord met de Zuidafrikaanse stad Stellenbosch. De zwarte minderheid in Stellenbosch zou echter niet op de hoogte zijn. De Derde Wereldraad van de stad Leuven vond de contacten voorbarig en betreurde het dat hen geen advies werd gevraagd.

13 december 93:

De bierviltjes met slogans als 'wel geestig, niet beestig' of 'drugs is drek' werden rond deze periode verspreid in alle Leuvense *kafees* en *fakbars*. Zij maakten deel uit van een sensibiliseringsactie met de bedoeling 'het Leuvense nachtleven weer leefbaarder te maken'. Naast de vraag of het werkelijk zo erg gesteld is met dat nachtleven, lijkt het weinig waarschijnlijk dat de viltjes de studenten zullen 'bekerken'.

De KU Leuven wil groeien en dat gaat niet zonder problemen. Zo wil men een aantal nieuwe gebouwen neerzetten in het gebied *Vogelzang* achter Gasthuisberg. Dat gebied ligt echter in een woonuitbreidingsgebied. Wijziging van de gewestplannen was hier dus noodzakelijk en dit trachtte de universiteit te realiseren op een dubieuze manier. Daarnaast koerstert de universiteit ook plannen om een wetenschapspark te bouwen op het *Terminckveld* in Heverlee. Ook hier hetzelfde probleem: het gebied is nu landbouwgrond en een herziening van het gewestplan is dus noodzakelijk om er een 'bedrijventerrein met statuut van researchpark' van te maken. De KU Leuven slaagde er in ieder geval al in dat het *Terminckveld* werd opgenomen in het 'voortontwerp van de algemene gewestplanwijzigingsprocedure'.

20 december 93:

De *eredoktoraten* voor 1994 werden bekendgemaakt. In de prijzen vielen de Noor Johan Jürgen Holst (minister van buitenlandse zaken van Noorwegen), Ed PJ Van den Heuvel (hoogleraar in de sterrenkunde aan de universiteit van Amsterdam) en hertog Jean Engelbert van Arenberg. Vooral op deze laatste kwam veel kritiek. Het leek erop dat hij zijn eredoktoraat vooral 'verdiend' had door de schenkingen van zijn familie

Jongerenmars op Brussel

(foto Karel DeWeerd)

De Vlor-bezitters kregen een drankje aangeboden

(foto Kris Jacobs)

Guido de Spellinghervormer

(foto Karel De Weerd)

-- onder andere van het Arenbergkasteel -- aan de KU Leuven.

10 januari 94:

Alma kwam eindelijk nog eens postief in het nieuws. Voor het eerst in jaren kwamen er namelijk geen prijsstijgingen. Alleen de allerhoogste prijskategorie zou enkele franken stijgen. Verder zou men meer gaan werken met seizoensgroenten om de prijzen laag te houden. Alma vierde dit jaar ook haar veertigjarig bestaan.

17 januari 94:

Tengevolge van de gewijzigde privacy-wet wordt eraan gedacht de punten op de *examenuitslagen* te vermelden, in plaats van de bekende A's en B's. Die wet stelt namelijk dat studenten de gegevens die over hen worden bijgehouden kunnen opvragen, dus ook hun punten. Het lijkt dan eenvoudiger die punten maar meteen te vermelden. Het voorstel werd in maart goedgekeurd.

24 januari 94:

Wie in Leuven een kot huurt ziet het nogal eens gebeuren dat de kotboas om onbenullige redenen de *waarborg* weigert terug te betalen. Sociale Raad verzamelde de klachten en startte processen tegen 14 kotbazen. In de eerste plaats werd een waarschuwend brief gestuurd en daarop reageerden enkele kotbazen al door prompt de *waarborg* terug te storten.

Veto deed haar bijdrage in de *spellingsdiskussie* door een heel nummer in de voorgestelde spelling te schrijven. Dit in de eerste plaats om aan te tonen dat de veranderingen niet zo groot waren en dat de hele hetze aldus nogal overtrokken was.

31 januari 94:

Shrink bestond die week tien jaar maar er was weinig reden tot gejuich. Het kafee moet namelijk vanaf volgend jaar plaatsruimen voor de nieuwe vestiging van Alma 1. Shrink verwijt de universitaire overheid vooral dat ze zo laat op de hoogte werden gesteld. Voorlopig is nog geen alternatief gevonden.

Al lang door affiches aangekondigd en dan eindelijk daar: de hamburgers van *Mac Donalds*. Naast heel wat mensen over de vloer kreeg het filiaal ook meteen betogers voor de deur. Studenten van de Sociale Hogeschool in Heverlee stelden namelijk dat er een "direkt verband is tussen de politiek van deze multinational, milieuvriendelijkheid en de Derde-Werelduitbuiting."

7 februari 94:

Een *spoedbetoging* van een 300-tal studenten trok rond middernacht naar de rijkswachtkazerne en later naar de woning van Tobbyack. Reden was de razzia waarbij 115 buitenlanders, vooral Indiërs, werden opgepakt. Genoeg, dat de betoging organiseerde, stelde dat "het een fundamenteel mensenrecht is om te beslissen waar en hoe je wil leven." Ze reageerden ook tegen het harde optreden van de politie dat "de vreemdelingen verder kriminaliseert."

kwamen in Leuven trokken een aantal Leuvense studenten naar voormalig Joegoslavië. Zo werd de situatie in het voormalige, kommunistische oostblok even vanuit de ogen van studenten en jongeren belicht.

7 maart 94:

Een week eerder raakte bekend dat de *subsidies* van de Leuvense studentenbeweging Loko slechts onder voorbehoud werden goedgekeurd. Vooral met Veto bleek de academische overheid problemen te hebben. In de hele affaire was er sprake van een geheimzinnige brief die later slechts een verzinsel van de rektor bleek. Loko voerde de week daarop een ludieke actie met een reuzebrief met de woorden 'ik zal nooit meer liegen'.

Kultuurraad presenteerde haar jaarlijkse klassieker 'Ithaka'. 'Ithaka's aanbod aan kunstwerken was overweldigend. Er was veel interessant werk te zien, slechts een minderheid ontgoochelde. Maar veel ging voor het publiek verloren door tijdgebrek en een niet altijd even vlotte organisatie'. (veto 23)

14 maart 94:

Kultuurraad wil nieuwe wegen bewandelen en stelt een splitsing voor van de *vzw Kultuurraad-Stuc*. Het Stuc is namelijk stilaan uitgegroeid tot een professioneel kunstencentrum waarin de programmatie gebeurt door niet-studenten. Kultuurraad wil graag terug meer projecten voor en door studenten organiseren.

21 maart 94:

De hogescholen kwamen de straat op om hun eis voor een volwaardige *sociale sektor* kracht bij te zetten. Het Hobu krijgt in tegenstelling tot de universiteiten namelijk geen geld om zo'n sociale sektor uit te bouwen. De manifestatie bracht ongeveer 1500 studenten op de been.

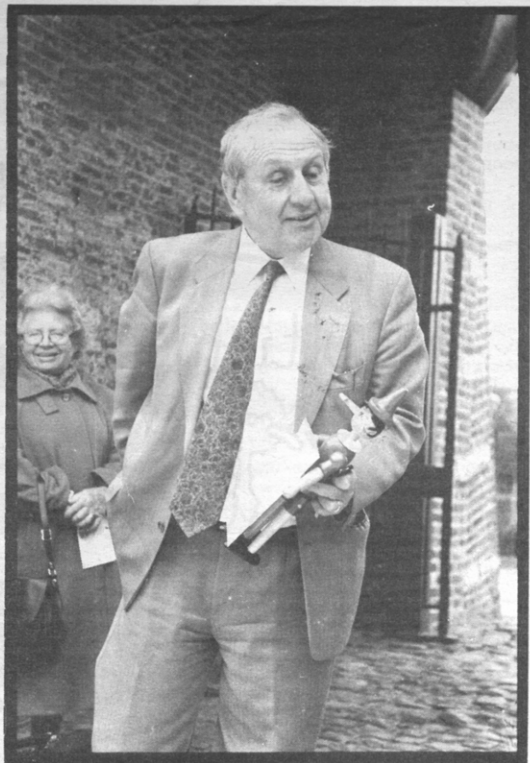
Zo'n achthonderd studenten betoogden dan weer voor een *student-vriendelijker Leuven*. De organisatoren bekritiseerden de "mentaliteit die bij de stad Leuven heerst tegenover studenten." Hun eisen waren echter nogal vaag en zo ook de belofte van burgemeester Vansina om "een eventueel blijvend overleg tussen studenten en stadsbestuur mogelijk te maken."

28 maart 94:

De kraak in de Ravenstraat

(foto Kristof Wouters)

Twée Pinocchio's en een Pinocchio

(foto Frank Viaene)

De *kringverkiezingen* in Leuven nemen een valse start. In de stembus van politika bevonden zich namelijk zo'n 140 valse stembiljetten, fraude dus. Gelukkig kwam alles de week daarop -- tijdens een tweede verkiezingsronde -- toch nog goed.

Veto verschijnt voor de eerste keer in jaren zonder haar vertrouwde strip. De *kafeteorieën* zijn niet meer.

18 april 94:

Het 'Magistrale Krakerssyndicaat' sloot toe. Dit kollektief rond Sociale Raad, Genoeg, VU-jongeren en een aantal autonome *krakers* kraakte rond twee uur zondagochtend het huis in Ravenstraat 33. Daarmee wilden ze de leegstand en de hoge huurprijzen aanklagen. De eigenaar wendde zich tot de gerechtelijke instanties en na een week moesten de krakers hun biezen pakken.

2 mei 94:

Bij de begrotingscontrole in de Vlaamse Raad bleek dat er *zeshonderd miljoen frank* minder was uitgegeven aan studiebeurzen dan oorspronkelijk voorzien. De overheid lijkt van plan om dat niet-uitgegeven bedrag ook effectief uit de post studietoelagen te halen. "Noch op het kabinet van Van den Bossche, noch bij de dienst voor studietoelagen wilde men enige commentaar kwijt over de 600 miljoen." (Veto 29)

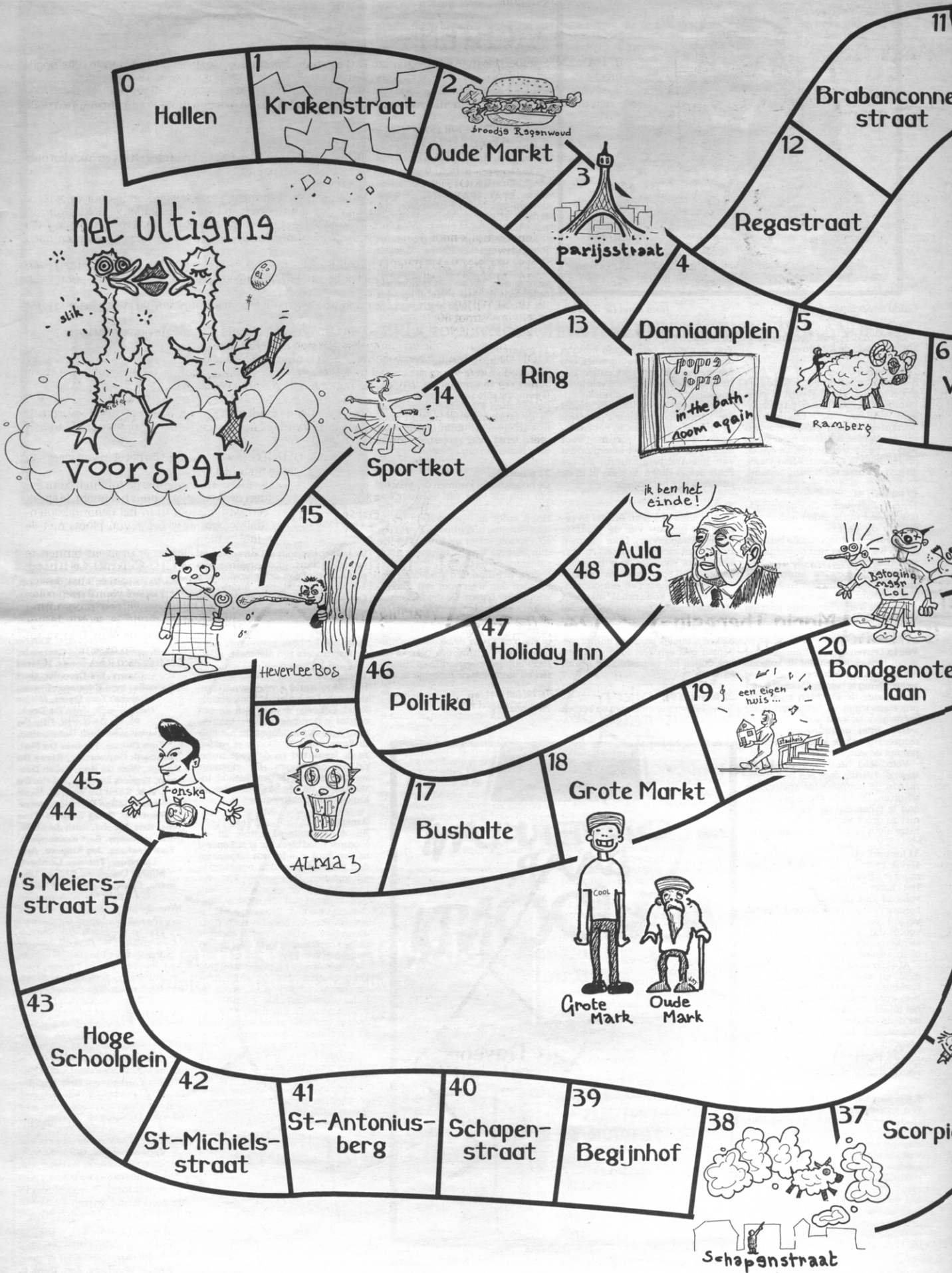
De *paus* komt niet. Hoe dan ook, Loko besliste dat de studenten-vertegenwoordigers op Akademische Raad niet naar het pausbezoek zouden gaan. En dit omwille van het democratische beleid van de paus en zijn standpunten in verband met de seksuele moraal.

Studenten van de *VUB* en de *ULB* voeren actie. De eersten tegen een aangekondigde verhoging van het inschrijvingsgeld, de laatsten tegen verregaande besparingsmaatregelen in hun universiteit.

Karen De Pooter

Veto was dit jaar:

- Marlies Algoedt, Alles, Arnulph, Pieter Ballon, Bert Bernaerts, Peter Bernaerts, Petra Barten, Roel Boonen, Maud Bracke, Sarah Bracke, Kristof Braekeleire, Valerie Bruynsraede, Els Castelein, Chris Ceustermans, Kristof Claeys, Els Cornelis, Gert Cornelis, Inge Cuppens, Steven Daems, Tom Dams, Mieke Decsuninck, Jorn De Cock, Pieter De Gryse, Filip De Keukeleere, Dirk Delmartino, Tom Delrue, Thomas De Mot, Frederik Depoortere, Karen De Pooter, Wim De Rop, Karen Desmet, Francis Devisch, Asella De Vos, Karel De Weerd, Henk Dheedene, Johan D'Hooge, Serge Franchoo, Patsy Goderis, Tine Hens, Kris Jacobs, Ruth Jamaels, Joris Janssens, Bart Kaesemans, Tom Kestens, Jos Kuipers, Ann Labeeuw, Thomas Lambert, Michel Lanssens, Steven Leemans, Eva Lietaer, Bert Malliet, Piet Maris, Anneleen Masschelein, Gert Meesters, Jos Mestdagh, Ingrid Nackaerts, Steven Neiryck, Nix, Jeroen Overstijns, Erik Paredis, Walter Pauli, Bart Pinxten, François Pouillet, Johan Rooms, Tuur Ruytjens, Jeffrey Sax, Stani, Patrick Staudt, Tom Steenssens, Rob Stevens, Katrien Stuyck, Dieter Telemans, Ronny Tielens, Raf Uten, Tijn Vanbrabant, Karen Vancluyven, Pieter Vandekerckhove, Hans Vandenabeele, Anne Van der Donckt, Jan Van der Linden, Ria Vandermaesen, Gert Van der Meiren, Lutgarde Vanderwaeren, Ruben Vandevyvere, Joris Van Garste, Steven Van Garste, Tony Van Ginderachter, Sophie Vanhaverbeke, Luc Vanheerentals, Gerlinde Vanhoudt, Katoen Van Langendonck, Alexander Van Liempt, Philippe Van Linthout, Helga Van Loo, Peter Van Rompaey, Bart Vanthomme, Jan Verbrugge, Bart Verplanken, Sam Versawoyeld, Frank Viaene, Johan Vos, Didier Wijnants, Gui Winters, Alexander Witpas, Kristof Wouters, Zen. Dank u

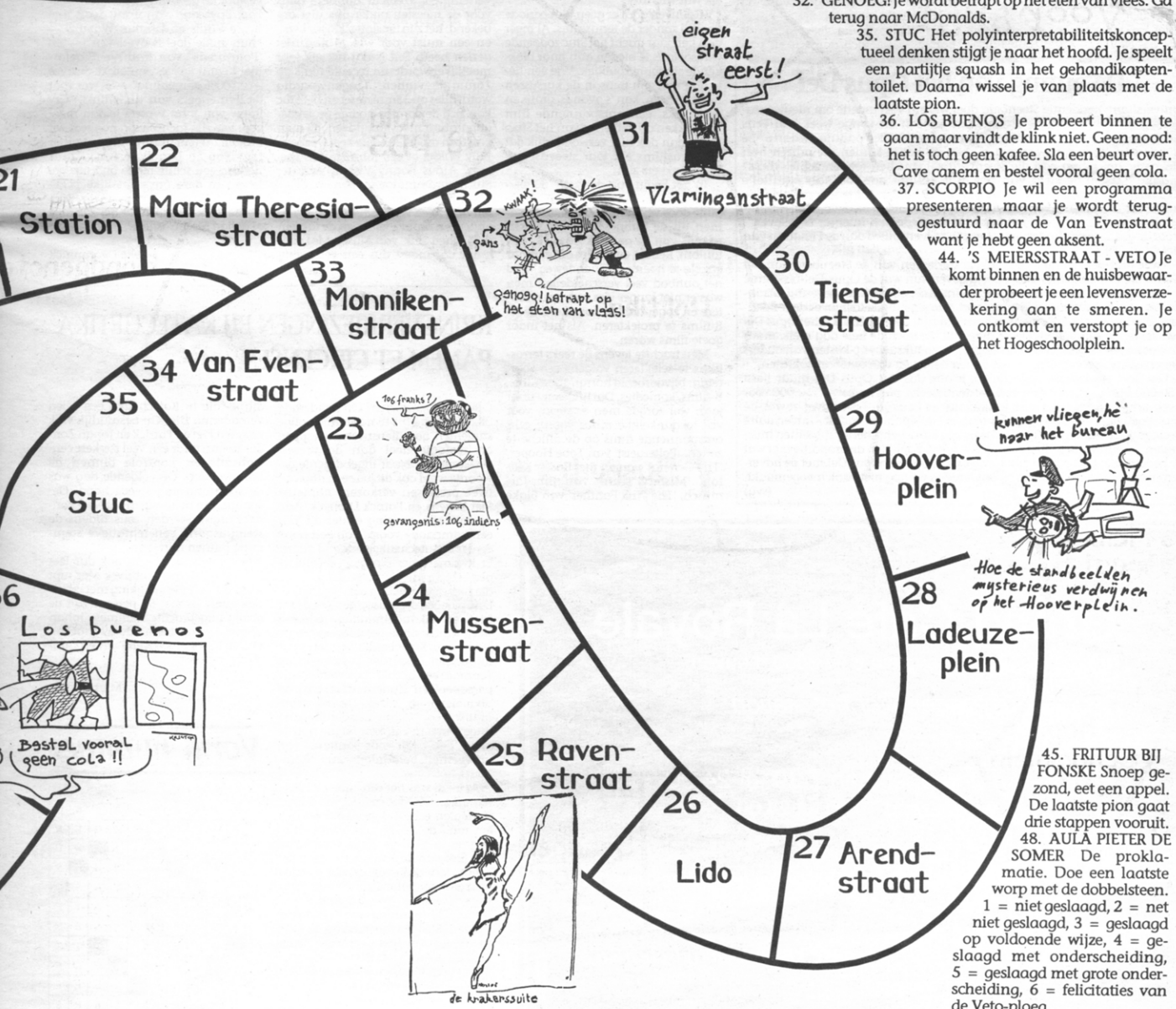
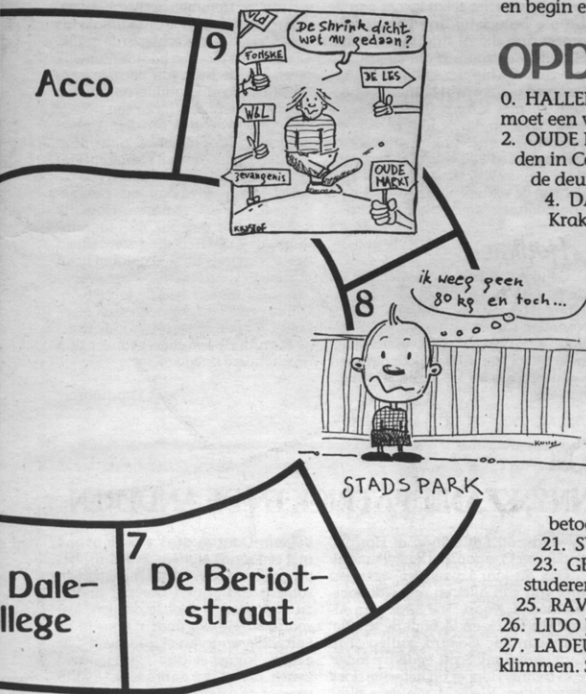

DE SPELREGELS

Het Ultieme Voorspel is opgevat als een ganzenspel. Dus neem een dobbelsteen, kies enkele originele pionnen en begin er maar aan.

OPDRACHTEN

0. HALLEN Je probeert je in te schrijven maar er is een numerus clausus. De speler die het laagste cijfer gooit, moet een voorbereidend jaar volgen. Hij mag niet verder meespeken. De rest vertrekt. *Allea iacta est.*
2. OUDE MARKT - MC DONALD Je beweert dat McDonalds betrokken is bij de vernietiging van de regenwouden in Centraal- en Zuid-Amerika. Men sluit je op in de futuristische toiletten maar je kan ontsnappen door de deur.
4. DAMIAANPLEIN Je wil naar het pausbezoek gaan maar je mag niet van Loko. Ga terug naar de Krakenstraat en koop de cd 'lo Vivat' van het KVHV.
6. NAAMSESTRAAT 80 De kinderen van vastgoedgroep Coenen proberen je een luksekot aan te smeren. Je bent verstandig en loopt gewoon door.
7. DE BERIOTSTRAAT Hier gebeurt nooit iets.
8. STADSPARK Het park is gesloten. Als je geen tachtig kilo weegt, kan je door de spijlen. Indien wel: maak een omweg langs de Naamsestraat en loop bij de studentendokter langs.
14. SPORTKOT Het is 24 urenloop en je loopt harder dan de rest. Men vermoedt doping. Ga onmiddellijk naar de gevangenis. Je komt niet langs start en ontvangt pannekoeken noch gluhwein.
15. BOSSEN VAN HEVERLEJE wordt seksueel ontloken. Neem je tijd en sla twee beurten over.
16. ALMA 3 De prijzen zijn niet gestegen. Prijs je gelukkig. Met het geld dat je uitspaart koop je een ticketje aan de bushalte.
19. STADHUIS Je probeert je te domiciliëren maar je bent je huurkontraakt kwijt. Ga terug naar Naamsestraat 80.
20. BONDGENOTENLAAN Je komt een betoging voor meer humor in ganzenspelen tegen. Je betoogt vrolijk mee terwijl alle andere spelers één stap achteruit gaan.
21. STATION De trein is altijd een beetje reizen. Reis naar de Mussenstraat.
23. GEVANGENIS De gevangenis zit vol met 106 Indiërs. Bovendien staan er maoïsten die niet meer studeren op de deur te timmeren. Je mag niet naar binnen en speelt verder.
25. RAVENSTRAAT Het kraakpand wordt ontruimd. Ga mee kamperen op Ladeuzeplein 0.
26. LIDO Je neemt XTC en denkt dat je kan vliegen. De politie vindt je in de luchtballon op het Hooverplein.
27. LADEUZEPLEIN Je wil een verzoekje aanvragen bij beiaardier Luc Rombouts en moet daarvoor 365 treden klimmen. Sla een beurt over en geniet van het uitzicht.
32. GENOEG! Je wordt betrap op het eten van vlees. Ga terug naar McDonalds.
35. STUC Het polyinterpretabiliteitsconceptueel denken stijgt je naar het hoofd. Je speelt een partijtje squash in het gehandikaptentoeilet. Daarna wissel je van plaats met de laatste pion.
36. LOS BUENOS Je probeert binnen te gaan maar vindt de klink niet. Geen nood: het is toch geen kafee. Sla een beurt over. Cave canem en bestel vooral geen cola.
37. SCORPIO Je wil een programma presenteren maar je wordt teruggestuurd naar de Van Evenstraat want je hebt geen aksent.
44. 'S MEIERSSTRAAT - VETO Je komt binnen en de huisbewaarder probeert je een levensverzekering aan te smeren. Je ontkomt en verstopt je op het Hogeschoolplein.

Verkiezingen bij Historia Niet echt historisch

Na weken van campagnes van vooral grotere richtingen hebben ook de geschiedenisstudenten hun steentje bijgedragen tot de 'verleidering' van het Leuvense straatbeeld. Drie serieuze ploegen werden bereid gevonden slag te leveren om het presidiumschap. Het pleit werd uiteindelijk, na twee enerverende weken, gewonnen door ploeg Maya.

Zoals vorig jaar werd er ook dit jaar bij Historia gewerkt met twee verkiezingslijsten: één voor de serieuze ploegen en één voor de lolploegen. Zo is de kans kleiner dat de lolploegen de serieuze ploeg zouden dwingen tot een vervelende tweede ronde. De groep mensen die zich verenigd hadden in ploeg Maya werden als grote favorieten getipt. Maya telde vooral eerste-kannern in haar rangen en werd verder aangevuld met enkele eerste-licentiestudenten. Hun campagne bestond uit een gratis reclame-programmabrochure, film, concert, wat en als top de bill grids ijslollies. Tijdens de kampagneweek was deze ploeg nadrukkelijk, soms wel een beetje te nadrukkelijk aanwezig. Van de andere twee ploegen voerde enkel Hak (Historisch Aanvaardbaar Kompromis) nog een bescheiden campagne. Een folder met hun programma-punten plus een wortel werden uitgedeeld aan de geschiedenisstudenten. De derde ploeg, United Colors of Historia (UCH), had in de officiële campagne-week nog niets van zich laten horen.

Wortel

Het verkiezingsdebat, voorgezeten door het Neukom, zou dus uitsluitend

moeten brengen over de vraag welke ploeg het meest geschikt is om de geschiedenisstudenten het volgend akademiejaar te vertegenwoordigen. Eerst mocht elke ploeg zich kort voorstellen. Daarna zouden vragen vanuit het publiek of het Neukom de discussie openen. United Colors of Historia beet de spits af. Al snel werd duidelijk dat UCH eigenlijk een protestploeg waren. Hun voornaamste programmapunt was namelijk de twee andere serieuze ploegen te verenigen in één grote familie. De preses-kandidaat van de Mayaploeg, die ook lid is van de Leuvense SP, zag het daarentegen allemaal groots. Hij schermde met betere opvang voor eerste-kannern, meer activiteiten voor lagere prijzen, een rockconcert en een niet te versmaden galabal. Hoe een kring als Historia — met een beperkt budget — dat alles concreet dient te realiseren, kwam niet ter sprake. Loze woorden of misschien gewoon vergeeten? Hak kwam in deze korte uiteenzetting nog het best naar voren. Zij kozen voor een realistische aanpak die vooral stelde op de voortzetting van de werking van het huidige presidium, met verbeteringen waar dat nodig mocht blijken.

De discussie die vervolgens losbarstte spitste zich aanvankelijk toe

op de eerste-kanwerking. Alle ploegen wensten die namelijk te verbeteren. De nieuwe ideeën waren spijtig genoeg niet zo nieuw. Meestal betrof het zaken die in het verleden ook al uitgeprobeerd waren maar helemaal geen succes hadden, zoals bijvoorbeeld een kennismakingsweekend voor de nieuwe eerste-kannern (twee jaar geleden werd zoets al georganiseerd, toen waren er zes personen — allemaal mensen uit het presidium). Andere populaire thema's waren de relatie tussen Historia en de fakbar, en de samenwerking met de andere kringen binnen de fakulteit Letteren. De preses-kandidaten van de serieuze ploegen kwamen echter niet echt overtuigend over. Meestal vulde de ene de andere gewoon aan.

Toen het debat evolueerde in een meer inhoudelijke en interessanter richting, met name in de richting van onderwijsproblematiek, steigerden de twee ploegen. "Dat was geen vraag voor dit debat, wij kunnen daar nu toch nog niets van afweten", werd er langs alle kanten geschreeuwd. Ook over de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) wist men

praktisch niets te vertellen. De oppervlakkigheid die dit debat overheerste werd hiermee nog eens extra in de verf gezet. Maar ja, Historia kan toch niet achterblijven bij de andere kringen. Het meest gesmaakte gedeelte van het debat kwam van de Hippië Haters Hotline (HHH), een groepering die al drie jaar binnen Historia werkzaam is om de kring te zuiveren van hippies. De hippiehaters kwamen onverwacht binnen, gemaskeerd en met kromzwaarden zwaaiend, en eisten dat de hippies zouden verdwijnen en worden uitgeroeid. Hun optreden had nog een bijkomende reden, ze kwamen namelijk niet voor op de verkiezingslijst omdat hun kandidatuur te laat was ingediend.

Hotline

Gelukkig (alhoewel) kregen we, na de pauze van het debat, de verschillende lolploegen voorgeschoteld. Voordien was er sprake van een zestigtal dergelijke ploegen, waarvan de helft zou geleid worden door de heren Guldenbollen of Ballon. Ballon trok zich echter op tijd terug — gelukkig (al-

hoewel) — en opens naar er maar een vijftiental ploegen meer over. De lol was er na enkele ploegen gehoord te hebben echter al af.

De verkiezingen werden afgesloten met een spetterende verkiezingsshow waarin de stemmen rechtstreeks gekleefd werden. Dezelfde antilimaks als het vorige jaar was echter in de maak. Geen van de ploegen haalde namelijk meer dan de helft van de stemmen. De Mayaploeg strandde op nauwelijks twee stemmen, maar een tweede stemronde was dus een feit. United Colors of Historia viel af: zij behaalden het kleinste aantal stemmen. Precies een week later verwierven de favorieten van Maya dan toch het merendeel van de stemmen. Hopelijk verwezenlijken ze ook de programmapunten die hen die meerderheid hebben opgeleverd (het galabal hoeft echt niet).

Een lichtpuntje was de talrijke opkomst van de geschiedenisstudenten. Zowel voor de eerste als voor de tweede stemronde kwamen er meer dan tweehonderd opdagen.

Bart Vanthomme

TERRASFILMS IN 'T STUC

BRUCE, DENNIS, JOHNNY, KEANU, PATRICK EN DE ANDEREN

Voor wie het nog niet gemerkt zou hebben: weldra zijn er weer exams. Dat betekent: paniek, stress, faalangst, slapeloze nachten en dergelijke meer. Gelukkig heeft het Stuc naar jaarlijkse gewoonte opnieuw een aantal terrafilms geprogrammeerd: er is keuze uit actie, horror, suspense, humor, en romantiek. Voor elk wat wils dus.

In Leuven gaat er geen blokperiode voorbij zonder de terrafilms. Al meer dan tien jaar tracht het Stuc zodoende wat soelaas te bieden aan haar blokkende studentenpubliek. Wie een hele dag met zijn neus in de kursussen heeft gezeten, kan 's avonds, gratis en voor niks, een ontspannende film meepikken op het terras van het Stuc. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de terrafilms elk jaar steevast publiekstrekkers zijn.

In het begin van de jaren '80 werden vooral komische prenten uit de oude doos vertoond. Ook de grote namen uit de filmgeschiedenis waren telkens van de partij: Kurosawa, Antonioni, Renoir, en Welles om er maar enkele te noemen. Gaandeweg werd het aanbod veel verscheidener: men was er niet langer vies van om recentere en zogenaamde commerciële en B-films te projecteren. Als het maar goede films waren.

Men trachtte tevens de reeks terrafilms te selecteren volgens een soort thema: bijvoorbeeld horror, stille films, B-films, komedies. Dat lukte niet ieder jaar: wel zorgde men er steeds voor vrij toegankelijke maar vooral echt ontspannende films op de affiche te zetten. 'Poltergeist' van Tobe Hooper, 'The General' van en met Buster Keaton, 'Mystery Train' van Jim Jarmusch, 'The Pink Panther' van Blake

Edwards, of 'Little Shop of Horrors' van Roger Corman: het kan allemaal.

Ook dit jaar krijgen we weer een mix van alles en wat voor geschoteld. Naast 'The Birds' van Alfred Hitchcock en 'A bout de souffle' van Jean-Luc Godard, zullen 'Top Gun' van Tony Scott en 'Easy Rider' van Dennis Hopper op het witte doek verschijnen. Wellicht zijn deze films voor de meesten onder ons niet onbekend: het zijn tenslotte 'klassiekers', en een must voor wie ze nog niet gezien heeft. Feit is dat het elk jaar moeilijker wordt om recente films op 16mm te vinden. "Tegenwoordig wordt alles op 35mm gezet en het Stuc kan zich de daartoe nodige projectie-apparatuur niet veroorloven. En men kan toch moeilijk iedere keer weer een Billy Wilder of een John Huston spelen." Aldus Ronny Visser, één der Stuc-programmatoren.

We mogen ons eveneens verwachten aan twee verrassingsfilms, waaronder een animatiefilm en de fameuze 'Kitchen Sink' van Allison McLean, maar dat moest dus een verrassing

blijven. Daarnaast is er een avond met een serie Belgische kortfilms. Het programma werd samengesteld in samenwerking met Cinema Brevis, en daar dien je voor te betalen. Net zoals voor de vier andere films in de Stuczaal, waarvan 'Eraserhead', de eerste langspeelfilm van David Lynch, alvast een aanrader is. Behalve voor de gevoelige zielen dan. 'The Last Boy Scout' van Tony Scott met Bruce Willis en Damon Wayans — "hun enige doel is overleven" — en 'Pointbreak' van Kathryn Bigelow met Keanu Reeves en Patrick Swayze — "100% adrenaline" — is wat voor de liefhebbers van actiefilms. 'Cry Baby' van John Waters is dan meer voor wie zijn lachspieren nog wat wil trainen. Akteur Johnny Depp, popster Iggy Pop en pornoster Tracy Lords hebben een schitterende bijdrage geleverd in deze onvergetelijke persiflage op films zoals 'Grease' en 'Jailhouse Rock'. Hebben ze die eigenlijk al gehad als terrafilms?

Mieke Deceuninck

KRINGVERKIEZINGEN BIJ KATECHETIKA PANEM ET CIRCENSES?

Ofte brood en spelen? Op donderdag 28 april namen 146 nederlandsstalige studenten godsdienstwetenschappen en theologie deel aan de presesverkiezingen. Naar ingeburgerde gewoonte werd ook dit jaar een duo van twee pressen verkozen, namelijk Piet Lavens en Patrick Lobuyck. Aan de verkiezingen ging echter dit jaar een campagne vooraf van een nooit eerder in Katechetika vertoond allure. Er kwamen vier ploegen — lolploegen bestaan niet in Katechetika — op die hier allen duchtig aan meededen. Drie ploegen organiseerden een gratis friet- en frikandelmiddag, iedereen werd gratis singletjes toegestopt, de leden van Katechetika werden twee middagen desertjes geserveerd en eenmaal een ontbijt. Ook werden alle personeel en studenten vergast op abdijbieren en -kazen. De enige eemansploeg, 'Johan Zonder Slogan', integreerde in zijn campagne nog de actie 'Een boek voor Sarajevo' van universiteitsbeiaardier Luc Rom-bouts.

Al bij al was het een enorm drukke kampagnedriedaagse, die een aantal studenten echt wel vragen deed stellen rond de zin en onzin van campagnes in VDB-genre in deze fakulteit. Slot van de campagne werd het debat waar geen van de vier ploegen voor de meerderheid van de toeschouwers duidelijk overtuigend overkwam. De spanning was dan ook te snijden. Bitsige vragen en op de man spelen werden niet gemeden. Gezamenlijke nieuwe punten die dit jaar naar voren kwamen waren onder andere de viering van 35 jaar Katechetika, een open jaarkalender voor de leden en een hervorming van de presi-

dia — die in Katechetika een open vergadering zijn. Op bestuurlijk vlak neigden Piet en Patrick en Johan Zonder Slogan naar een veel sterkere centralisatie en controle binnen de kringwerking. De volgende dag was de spanning nog steeds hoog. Gespannen en nieuwsgierige eerste kannern organiseerden zelfs tijdens de stemgang een tentatieve stemming binnen hun jaar.

's Avonds bleek dan ook dat Piet Lavens en Patrick Lobuyck zéér niet wonden — in vergelijking met de vorige jaren — met 52 procent van de geldig uitgebrachte stemmen. Johan Zonder Slogan behaalde 39 procent, Phil en Mia 4 procent en Tony en Gunter 2,5 procent.

Mieke Vriets

Vorig nummer

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	P	A	A	R	L	E	M	O	E	R
2	A	U	R	A	L	I	N	D		
3	T	R	A	E	I	N	D	S		
4	M	E	A	N	A	N	A	S		
5	O	O	G	S	T	A	N	T	E	
6	S	O	E	P	P	A	S	E	N	
7	L	I	E	V	E	R	I	K		
8	U	T	R	O	L	O	G	E		
9	U	R	G	E	E	D	E	L		
10	R	E	D	E	R	Y	K	E	R	S

De outing van het Opus Dei

Universitaire Residentie Steenberg doet wel erg veel moeite om nieuwe studenten binnen te halen. Twee weken geleden en vorige week nog eens plaatsten ze een advertentie van twee derde pagina waarin ze meisjesstudenten oproepen om bij hen op kot te komen. Ze prijzen hun sfeervolle omgeving aan die Steenberg volgens hen tot een echte "thuis" maakt: "Zowel de sfeer van het huis als het aanbod aan parallelle activiteiten, hebben als voornaamste doel een klimaat te scheppen dat de universitaire vorming verrijkt en verdiept". Steenberg biedt verder "verschillende mogelijkheden om het geloof te verdiepen en intenser te beleven". Voor de goede verstaander: Steenberg "is toevertrouwd aan de Prelatuur van het Opus Dei."

Twee jaar geleden liet Veto enkele studenten van de Steenberg aan het woord die een enigszins ander beeld geven van wat de Opus-Dei-residentie te bieden heeft: inbreuk op de privacy, intense pogingen tot bekering, afzondering van de buitenwereld enzovoort. Greet getuigde toen over de residenten: "Ik vind niet dat die mensen normaal zijn, nee. Eigenlijk is het Opus Dei een sekte. Ze zijn volledig wereldvreemd. Ze doen de hele dag niets, maar dan ook niets dan bidden. Die mensen leven luksueus op kosten van ouders die ervoor willen betalen. (...) Ze leiden het leven van oude aristocraten."

Een kort telefoontje naar Knack leerde ons dat Opus Dei maar liefst 150.000 frank veul had voor de advertentiereeks, plus nog eens 150.000 voor twee advertenties voor een taalkursus in Louvain-La-Neuve, zodat de thuisbasis van het Opus Dei. Als men het doelpubliek van de Universitaire Residentie Steenberg bekijkt — Steenberg kan slechts dertig studenten huisvesten — dan is dergelijke campagne overduidelijk in disproporatie met wat ze beoogt. Het lijkt er dan ook stevig op dat ook het Opus Dei met de advertentie naar buiten wil treden en dat hadden we nog niet vaak meegemaakt. (svg)

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 — 3000 Leuven

tegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00
weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt — kleine maaltijden — dranken — pannekoeken enz.

Elke dag diverse (inter)nationale kranten en tijdschriften

The Ex en Tom Cora in de Corso Pokkeherrie met een cello

De krakersbeweging staat de laatste tijd sterk in de belangstelling. Kerosene speelt hier onbewust op in door met The Ex een groep naar Leuven te halen die gegroeid is uit het Amsterdamse krakersmilieu. Op 4 april vorig jaar speelde The Ex nog in jeugdhuis Soja. Deze keer brengen ze avant garde-cellist Tom Cora mee.

The Ex begon in 1979 als punkgroep. Volgens de groep had dit als voordeel dat het niet nodig was muziek te kunnen spelen. In hun ogen betekende punk immers muzikaal je eigen zin doen. Dankzij hun geringe muzikale voorkennis ontwikkelde The Ex een tamelijk eigenzinnige manier van spelen in de klassieke gitaar-basdrum bezetting. Zij voelden zich niet gebonden door akkoordenschema's of kompositieregels en leverden dan ook ruwe geluidswaarschuwingen af, waarbij een erg luide bas een scherpde gitaar overstemde.

Eks

Sindsdien zijn hun muzikale vaardigheden er op vooruitgegaan maar niet op een conventionele manier. Met behulp van schroevendraaiers, scheerapparaten, brandblussers, zware metalen staven en de vloer van het podium produceren ze een breed gamma aan geluiden.

De muzikale aanpak van The Ex is geïnspireerd door de sociale ideeën van de krakersbeweging. In zijn bijdrage aan het boek 'Threat by Example' stelt zanger G.W. Sok dan ook dat het voor hen essentieel is dat de muziek steeds door heel de groep wordt gekreëerd. Er is hierbij geen leider die de andere vertelt wat ze moeten doen. Er komt gewoon iemand met een idee en de anderen voegen er iets aan toe. Vervolgens begint men te zoeken en te puzzelen tot de song een definitieve structuur krijgt. Dit heeft volgens de zanger tot voordeel dat de muziek om het even welke vorm kan aannemen: "We're not a sacred formula. It's not fucking pop music."

Perserij

The Ex hecht evenveel belang aan hun teksten als aan hun muziek, aangezien hun ideeën ook daar in bovendrijven. In hun visie houdt elke culturele expressie een politieke keuze in:

ofwel een sullige vlucht uit de realiteit ofwel een uiting van geluk of woede. De groep arzelt dan ook niet om politieke stelling te nemen. Nicaragua, mensenrechten, de Koerdische zaak, censuur of de Britse mijnstaking van 1984 zijn een aantal van de onderwerpen waarmee The Ex begon is. Dit uit zich niet alleen in hun teksten. Voor de kinderen van de Britse mijnstakers organiseerden ze een vakantie in Nederland. Ze spelen ook benefieten of steken posters en pamfletten in hun platenhoezen die hun ideeën weergeven. Zo zit er bij hun elpee 'Pokkeherrie' uit 1985 bijvoorbeeld een poster met als titel 'Home-taping Is Killing Record Companies'. Bovendien steken er ook een aantal adressen van studio's en platenperserijen in waar groepen goedkoop terecht kunnen.

The Ex heeft dan ook een duidelijke visie op de muziekbusiness. Samenwerking en solidariteit zijn hierbij essentieel. Daarom verkiezen ze samen te werken met organisatoren en groepen die dezelfde houding aannemen zoals bijvoorbeeld Kerosene in Leuven. Dit houdt in dat er voor hen geen onderscheid moet gemaakt worden tussen hoofd- of voorprogramma. Dit betekent ook dat er een faire verdeling moet zijn van het geld. Alle groepen zijn immers gelijk. Bovendien staan ze erop dat groepen elkaar helpen en

materiaal oüiten.

De groep heeft begin de jaren tachtig een ijzersterke live-reputatie opgebouwd maar ze hadden steeds problemen om hun podiumstands op plaat te krijgen. Zelfs hun live-platen konden het enthousiasme op het podium niet in vinyl vertalen. Met de dubbel-elpée 'Joggers & Smoggers' uit 1989 kwam er een nieuwe evolutie in hun muziek. De plaat is veel elektischer dan zijn voorgangers. Moderne repetitieve muziek, free jazz en wereldmuziek klinken door in de arrangementen. De groep komt definitief los te staan van de punkrock-stroming. Op de plaat worden bijdragen geleverd door negentien gastmuzikanten, waaronder Sonic Youth gitarist Lee Ranaldo. Verder spelen met trombonist Wolter Wierbost en sopraansaxofonist Ab Baars enkele muzikanten mee uit de Nederlandse vrije improvisatie.

Kora

Ook de Amerikaanse cellist Tom Cora werd door The Ex gevraagd om op 'Joggers & Smoggers' mee te spelen. Cora, die meestal geassocieerd wordt met de New Yorkse avant garde-scène waar ook John Zorn en Fred Frith deel van uit maken, had het op dat moment te druk. Voor de cd 'Scrabbling at the Lock' (1991) werd ze dan wel samen als 'The Ex + Tom Cora'. Cora weet het monolithische samenspel van The Ex te verbinden met muzikaal bredere improvisaties. Dit maakt hun geluid toegankelijker maar hierdoor gaat de rauwe intensiteit, die hun vorige platen zo aantrekkelijk maakte, in sommige nummers verloren. 'State of Shock', het openingsnummer van de cd werd een hit in het alternatieve circuit. De meeste nummers hebben een simpele maar opzweepende repetitieve structuur. Er staan ook enkele bewerkingen van folknummers op zoals 'Battium', een instrumentaal van de Turk Ismet Siral of het mooie Hongaarse volkswijsje 'Hideoan fujnak a szelek'.

TEKSTVERWERKING

FEREMANS
— Anne —

laserprinting,
diefacem.
ophaling en/of levering mogelijk.
Korting voor studenten!

Haggestraat 92 02739 3250
3071 Hips-Kooze BTW 733 274 567

De teksten blijven geëngageerd.

Da't is ook zo op het in 1993 verschenen 'The Weathermen Shrug Their Shoulders', het tweede gezamenlijke album van The Ex en Tom Cora. Er wordt ook inspiratie opgedaan bij andere mensen. Zo is 'Everything & Me' gebaseerd op een verhaal van Kees van Kooten en 'The Big Black' op een gedicht van de Nederlandse dichter Lucbert.

De optredens van The Ex zijn altijd een belevenis zoals ze enkele maanden geleden nog maar eens bewezen op het podium van The Knitting Factory in New York. Het is dan ook spijtig dat het optreden gelijk valt met de eindgang van het Stuc. Toch is het misschien wel de moeite om het eindfeest voor één keer over te slaan.

Peter Van Rompoey
Het concert gaat door in zaal Corso op donderdag 19 mei om 20 u. Kaarten kosten 250/300 frank. Info en reservaties op 016/20.01.10

Peevees en deebes

Vorige week donderdag werd het concert van het Amerikaanse Grotus door de politie stilgelegd wegens geluidsoverlast. Op zich niets bijzonders, ware het niet dat de organisatoren van Gonzo Circus zich onheus behandeld voelden.

Zij beweren namelijk voor hand tot driemaal toe contact te hebben opgenomen met de politie en hen op de hoogte te hebben gebracht van het geplande concert. Gonzo Circus beloofde dat het concert voor elf uur zou afgelopen zijn, de politie stelde er dan geen probleem was.

Toch daagden de ordehandhavers om ongeveer kwart na tien op na een klacht van een van de bureu. Het geluidsnivo moest beneden de negentig decibel. Dat leidde tot de absurde situatie dat de luidspeakers in de zaal niet meer te horen waren boven de gitaarversterkers van de groep op het podium. Uiteindelijk is het concert dan ook een tiental minuten voor elf in vrij slechte omstandigheden geëindigd. Zonder de zaalversterking is het immers bijna onmogelijk het volume van de verschillende instrumenten op elkaar af te stemmen.

Door verscheidene mensen werd na het optreden geopperd dat de politie milder zou zijn indien de naam van de organisator een belletje doet rinkelen bij de ordehandhavers, zoals bijvoorbeeld vzw Chiboum van Johan Vansina, zoon van de burgemeester of vzw The Factory van Pukkelpopman Chokri Mahassine. Kommissaris Leenders van de Leuvense politie ontkent dat echter ten stelligste. Hij legt uit dat indien er een klacht binnenkomt — en in de buurt van zaal Corso wonen veel mensen — de politie moet optreden. Dat doet ze door ter plekke te gaan controleren met elektronische meetapparatuur, "wat toch een objectieve registratie garandeert."

Het zal allicht zo zijn dat het geluidsnivo het toegelaten maximum overschreed. Dat geldt echter voor ieder rockconcert, en maakt dat organisatie van een dergelijk evenement eigenlijk een soort loterij wordt waarbij je nooit weet of het zonder problemen afloopt. De klachten van de buurtbewoners zijn begrijpelijk, maar enige goodwill ten opzichte van het jong grut zou geen kwaad kunnen. Of mogen er in Leuven alleen bierfeesten en braderies doorgaan?

(kj)

TORHOUT/WERCHTER SPECIAL

Bij aankoop van een T/W-ticket

100 BF *

korting op een CD van één van de optredende groepen

SUPERCLUB

* niet geldig op de titels van de CD Top 30

* T/W-ticket + CD = 100 BF korting

Bondgenotenlaan 145-149 / Dietsestraat 186-190 - 3000 Louvain

* geldig zolang de voorraad strekt

* niet uitkeerbaar in specien

De zevende editie van het Wereldfeest

Leuven multicultureel

Zondag 28 mei vindt voor de zevende keer het Leuvense Wereldfeest plaats in het park Den Bruul. Het Wereldfeest is ondertussen de kinderschoenen ontgroeid en brengt een combinatie van temastands rond vrede, racisme en voedselveiligheid, een multiculturele markt, buikdansen en optredens.

Het Wereldfeest van de Derde Wereldraad Leuven is ontstaan vanuit de idee dat er in Leuven weinig gelegenheden zijn waar allochtonen en autochtonen elkaar kunnen ontmoeten, en dat terwijl er meer dan 4000 vreemdelingen zijn in Leuven. In die zin is het Wereldfeest te vergelijken met Brussel Gekleurd. Zeven jaar geleden liep het nog wel even fout toen bleek dat het feest midden in de Ramadan viel en veel moslims dus noodzaak waren om thuis te blijven. Vorig jaar bracht de nieuw lokatie (Den Bruul aan de Mechelsestraat) dan weer heel wat praktische problemen met zich mee omdat de elek-

tricitetstoevoer niet voldoende bleek en aantal groepen dus noodzakelijk kerwijs 'unplugged' moesten spelen. Dit jaar gaat het Wereldfeest weer door op Den Bruul, maar nu, zo verkende Sonja Diltoer van de Derde Wereldraad ons, zou dat niet langer een probleem meer zijn.

Debat

Om te vermijden dat het Wereldfeest een soort van alternatief Hapje-Tapje wordt waar de inhoudelijke kant nauwelijks aan bod komt en enkel gegeten en gedronken wordt

heeft men dus geopteerd voor een combinatie van temastands en marktkraampjes. "Het is zo dat het eigenlijke park van Den Bruul voorbehouden is voor de temastands en dat daarom de kraampjes worden opgesteld, zodat de inhoudelijke kant centraal gehouden wordt", zegt Sonja Diltoer.

Bekertje

Het Wereldfeest draait dit jaar rond drie thema's. Het eerste thema, voedselveiligheid, volgt in feite de tematiek die ook aanwezig is in de 11.11.11-campagne. Het thema wordt vooral edukatief benaderd. Een tentoonstelling, cartoons, een koffiedoolhof, een 'scheve' tafel: ze proberen allemaal de oorzaken van hongerproblematiek uit te leggen. Daarnaast is er aandacht — en dat is alvast het tweede thema — voor vrede en de wapenhandel. De Derde Wereldraad stelt dat de wapenindustrie mee verantwoordelijk is voor gewapende conflicten zoals die in Somalië, Bosnië en Rwanda. Er is een tentoonstelling over de onderdrukking van de Koerden, een ludieke actie 'Dweilen met de

kraan open' en een Reuze puzzel die de weg naar de vrede symboliseert. Het derde thema heeft alles te maken met racisme en diskriminatie. In het spel 'Migrant voor een kwartier' kunnen de bezoekers even in de huid van een vluchteling kruipen. Aan deze temastand is er ook plaats voor graffiti.

Naast deze meer edukatieve projecten, worden de thema's in het 'Praat-kafee' omkaderd door een aantal debatten, afgewisseld met dans, poëzie, toneel en muziek. Er is onder andere een debat over humanitaire interventie met Magda Aelvoet (Agalet), Pol Vansteenvoort (NCOS) en filosoof Mark Vandepitte.

Om het allemaal geloofwaardig te houden heeft men er van in het begin voor geopteerd om de principes in daden om te zetten. Zo worden er enkel 'eerlijke' dranken verkocht en geen cola of limonade afkomstig van multinationals, omdat die met hun winstprincipes vaak de Derde Wereld schaden. Het volgen van die principes wil echter niet altijd even goed lukken. Zo zit men met vervoerd met de plasticen bekertjes, waarop men bij gebrek aan een veilig alternatief toch beroep zal moeten doen. "We hebben wel hard gezocht naar een oplossing en misschien voeren we een systeem in waarbij kinderen die bekertjes verzamelen 1 frank krijgen per bekertje dat ze terugbrengen", zegt Diltoer.

Koloriek

Veel van de sfeer op het Wereldfeest heeft ongetwijfeld te maken met de marktkraampjes en de groepen die optreden. Dit jaar, zo lijkt het, heeft men geopteerd voor minder bekende groepen. Drie groepen brengen wereldmuziek uit respectievelijk Brazilië, Ecuador, en Guinea. Voorts is er de Turks-Belgisch-Italiaanse groep Tezerdi en het multicultureel kinderkoor Koloriek. Tot slot zijn er net zoals vorig jaar twee dansworkshops: Amana Dance Theater die geïnteresseerden leert buikdansen en Ritme waar perkussionist Youssou Tall de dansers begeleidt.

Steven Van Garsse

Het Leuvense Wereldfeest op zaterdag 28 mei vanaf 14.00 u in het park 'Den Bruul' in de Brouwersstraat. Toeg. gratis

Sonja Diltoer van de Derde Wereldraad

(foto Thomas Lambert)

Kriminologie wordt klassiek omschreven als de leer der misdaad' of 'misdaadkunde', hoewel iedere auteur er uiteraard zijn eigen definitie op nahoudt. Al eeuwen lang tracht men te achterhalen wat de mens er toe drijft om misdrijven te plegen.

Simplistisch gezegd werden er in de criminologie steeds twee uiteenlopende invalshoeken onderscheiden die in afwisselende mate op de voorgrond traden in het debat over de ontstaansgronden van de misdaad. Vanuit biologische hoek probeerde men dit gedrag vooral te verklaren door bij de dader bepaalde (lichamelijke) eigenschappen op te sporen die determinerend zouden zijn om misdadig gedrag te plegen. Het sociologisch denken trachtte vooral de omgevingsfactoren te onderzoeken die aanleiding gaven tot delinquent gedrag. Uiteraard zijn beide benaderingen doorheen de tijd verschillend uitgewerkt. Tussen deze twee 'extremen' ontstonden dan ook geleidelijk meer integratieve benaderingen die het afwisselend belang van beide factoren (dader versus sociaal milieu) hebben aangetoond. We hebben getracht een kort overzicht te geven van enkele belangrijke vertegenwoordigers en stromingen van de criminologie.

Gevaarlijk

Alhoewel de mens doorheen gans zijn geschiedenis steeds op zoek is geweest naar mogelijke verklaringen voor het leed dat men elkaar aandoet, werden pas vanaf het begin van de 19de eeuw systematische studies verricht om beter inzicht te krijgen in het verschijnsel criminaliteit en de achtergronden ervan. Lombroso is wellicht de meest bekende 'grondlegger' van de klassieke criminologie. Hij stelde dat er een crimineel type mens bestaat met specifieke lichamelijke en psychologische kenmerken die hem onderscheiden van de 'normale' mens. Hiermee ontstond de idee van de geboren misdadiger. Deze heeft volgens Lombroso een smal, achterover hellend voorhoofd, vooruitstaande jukbeenderen en diepe achterhoofdsrievens. Daarenboven zouden deze mensen worden gekenmerkt door een lage gevoelsdrempel voor pijn, morele afstomping en wispelruitigheid.

Diametraal tegenover deze 'Italiense school' stond de 'Franse (milieu) school' die de nadruk legde op de misdaad op zich. Tarde stelde bijvoorbeeld dat criminaliteit een sociaal verschijnsel is dat wordt bepaald door imitatie. Zo toonde hij een verband aan tussen de ontwikkeling van graanprijzen en diefstalcijfers.

Durkheim trachtte dan weer in zijn analyse van de samenleving de posi-

Ontstaansgeschiedenis van criminologie Misdaad heeft ook positieve kanten

De Leuvense School

(foto archief)

KRIMINOLOGIE 25 JAAR ZELFSTANDIG LAAT KNALLEN DIE KURKEN

Kriminologie viert dit jaar zijn vijfentwintigste verjaardag als volledig opleidingsprogramma — de Leuvense Kriminologische school bestaat reeds vijftienjarige jaar — en dat is reden om te vieren. Dit gebeurt door middel van een vijf dagen durend congres. In deze Veto komt het

feestvarken uitgebreid aan bod. Op deze pagina krijgt u in vogelvlucht een historisch overzicht van de Kriminologie als wetenschap, zowel internationaal als de Leuvense school. Pagina 13 loodst u doorheen de opleiding en vertelt het verhaal van kriminologisch buitenbeentje Steven De

Batseller en zijn Passage 144. Op de allerlaatste bladzijde van de allerlaatste Veto van deze jaargang tenslotte leest u een interview met Cyrilus Fijnaut, kriminoloog en vooral bekend als verslaggever van de commissie vrouwenhandel. Eat your heart out, Melchior.

tieve kanten te zien van een misdaad. Het is immers nuttig om hiermee de normen in vraag te stellen en oog te krijgen voor de maatschappelijke verschillen. In de verdere ontwikkeling van de criminologie werd van toen af aan dus afwisselend de aandacht gelegd op de daad of op de dader.

Deels gelijklopend met deze ontwikkeling werd onder invloed van de Franse medikus Pinel (en later door zijn opvolger Esquirol) een 'zelfstandige wetenschap der psychiatrie' uitgebouwd. Dit was van belang voor de strafrechtelijke gevolgen van een misdrijf, aangezien men vanaf dan ook oog kreeg voor een psychische ziekte-toestand (de zogenaamde krankzinnigheid en de later daaruit volgende ontoerekeningsvatbaarheid). In die tijd was het biologisch determinisme

erg populair. Zo kon men immers bepalen wie de 'gevaarlijke klasse' was. Dit biologisch determinisme verloor aan het begin van deze eeuw duidelijk haar grote invloed. Toch kende de antropometrie — het meten van lichamelijke kenmerken om daaraan mensstypes op te hangen — nog tot in de jaren '70 van deze eeuw sukses. De bio-sociale criminologie kent trouwens recent weer een opbloei onder invloed van de Nederlandse hoogleraar Buikhuizen.

Beeldenstorm

In België werd in de vorige eeuw onder andere door A. Prins voornamelijk de klemtoon gelegd op de persoon van de dader en zijn gevaar voor de samenleving. Zodoende integreerde hij de criminologie met de straf-

rechtsbedeling en hervormde hij deze laatste (samen met Lejeune en Van de Velde). Spoedig ontstond de bekende wet Lejeune, de wet op de landloperij en bedelarij — die pas vorig jaar uit het strafrecht werd gehaald —, de wet op de jeugdbescherming en de wet op het sociaal verweer.

Onder invloed van de Amerikaanse criminologie, die in de eerste decennia van deze eeuw door de Chicago School werd voorgestaan, werd het kriminologisch denken dan aanzienlijk uitgebreid. Sutherland beschreef immers het bestaan van de 'white collar crime', een misdadig gedrag met aanzienlijke schade, maar zonder vervolging van de dader — die overigens uit de 'beter begoede milieus' kwam. Hierdoor werd duidelijk dat gedrag enkel crimineel is als het zo benoemd wordt door de maats-

schappij. Dit inzicht bracht op beeldsmatig vlak weinig verandering, maar was een belangrijk tegenargument voor het klassiek deterministisch denken alsof de misdadiger zou bestaan. Gaandeweg veranderden deze inzichten dan ook de manier van kriminologisch onderzoek.

Men deed dark number onderzoeken om een beter zicht te krijgen op alle mogelijke vormen van criminaliteit — zonder dat deze door de officiële instanties waren geregistreerd. Deze relativiteitsidee (de crimineel bestaat niet, wetten zijn niet neutraal, enzovoort) gaf in de jaren '60 aanleiding tot een heuse beeldenstorm binnen het kriminologisch denken. Het nut van het gevangeniswezen werd in vraag gesteld, de psychiatrie daverde op haar grondvesten door de kritiek vanuit de anti-psychiatrie. Er kwam, vanuit de feministische beweging, voor het eerst een oproep voor de rechten van de slachtoffers (en hiermee de opbloei voor de viktologie). Door de abolitionisten werd zelfs het gehele strafrechtspaaradigma fundamenteel in vraag gesteld. Moest men de 'dader' straffen of helpen, en hoe moest dit dan gebeuren. Kortom, niets bleek nog te werken en men moest op zoek gaan naar nieuwe waarden, nieuwe ideeën.

Interdisciplinariteit

De beeldenstorm van de jaren '60 en '70 heeft echter niet geleid tot de volledige verwerping van alerhande inzichten. Het is trouwens tijdens deze periode dat de Leuvense leermeesters der criminologie hún leerstoel bestijgen. (Zie 'Drie grote vernieuwers') De etiologie (het zoeken naar de ontstaansgronden van de misdaad) wordt evenwel gaandeweg verlaten, de viktologie wordt uitgebouwd tot een volwaardige discipline en de penologie (strafrechtscunde) neemt een gematigd standpunt in.

Het aktieterrain van de criminologie wordt gaandeweg steeds verder verbreed naar 'kriminologisch relevante items', zodat men vandaag de dag zou verstell staan wat kriminologen allemaal onderzoeken. De criminologie tracht nu door haar interdisciplinair karakter vele maatschappelijke verschijnselen te bestuderen. Hoe het kriminologisch denken in Leuven is veranderd in de laatste 25 jaren, moge blijken uit talrijke publicaties door de 'School voor Kriminologie'. Professor Dellaert stelde ooit dat de interdisciplinariteit niet voor eeuwig zal gelden, maar dat zij, voor de komende fase, wel belooft de verzoening te bewerkten tussen de liefde voor de waarheid en de liefde tot de mens. Kriminologie blijft blijkbaar in beweging. Of deze bewegingsdrang een overlevingsstrategie dan wel een uiting van vindingrijkheid is, zal de toekomst uitwijzen, hoewel het een het ander niet uitsluit.

Alexander van Liempft

65 jaar Leuvense School voor Kriminologie Drie grote vernieuwers

De geschiedenis van de Leuvense school voor Kriminologie kan het best getypeerd worden aan de hand van een profiel van drie voorzitters (de eerste, de tweede en de derde) die deze school gesticht hebben en bezield. Het is namelijk niet de structuur van de school die de criminologie in Leuven de glans heeft gegeven die ze nu dreigt te verliezen, wel de bekwaamheid en het charisma van haar leiders.

Louis Braffort (1886-1944) was advocaat en hoogleraar Kriminologie. Be-doeling ervan was om Kriminologie had hij de bedoeling juristen te laten kennismaken met de complexiteit en de veelzijdigheid van het probleem misdaad. Braffort vond dat de juristen opleiding bijzonder onvolledig was en te eenzijdig gericht op strafrecht. Ook wou hij het wetenschappelijk onderzoek stimuleren in de hoop dat dit zou leiden tot een nieuw, coherent en hervormd strafrecht. Als methodes dacht hij vooral aan persoonlijke en klinische observatie, inductie en deductie, geschiedkundig onderzoek en rechtsvergelijking.

Nekschoten

Braffort ging ervan uit dat het strafrecht bestond om de maatschappij te verdedigen tegen de gevaarlijke kri-

mineel. Wanneer men iemand strafte, was het niet zozeer van belang wat hij mispeuterd had, als wel hoe gevaarlijk hem dat maakte. Straffen moesten dan ook zeer individueel zijn, aangepast aan het specifiek geval. Veel van zijn ideeën zijn ook nu nog brandend actueel. Zo pleitte hij ondermeer voor een tegensprekelijk onderzoek, meer preventie in plaats van repressie. Hij vond bovendien dat de wetboeken verouderd waren en te abstrakt, en dat elk vonnis systematisch en ten gronde gemotiveerd moest worden door de rechter.

Braffort heeft zijn heldenmoed als advocaat tijdens de oorlog met zijn leven bekocht. Op 24 januari 1944 werd hij ontvoerd door een rexisistische militie. Hij werd later teruggevonden langs de kant van de weg, vermoord met vier nekshots.

Braffort werd als voorzitter van de

School opgevolgd door Etienne De Greeff (1898-1961). Deze was psychiater van opleiding, maar al gauw nam hij afstand van de officiële psychiatrie die hij ervoer als een dwangbuis voor zijn denken. In de plaats daarvan besteedde hij als fenomenoloog een groot deel van zijn tijd aan kijken: hoe kijken wij naar 'abnormalen', naar 'gekkens', hoe kijken zij naar ons. In zijn functie als geneesheer-antropoloog aan de Leuvense gevangenis had hij dan ook ogen tekort.

Twee thema's staan centraal in het denken van De Greeff: dat van de verantwoordelijkheid en dat van de kringloop. Wat de verantwoordelijkheid betreft: De Greeff geloofde niet dat er zoiets bestond als een onredelijke daad, dat er dingen van buiten komen die ons het verstand doen verliezen. Wel geloofde hij dat elke daad redelijk is in een bepaalde context (ook een moord), en dat binnen die context de keuze tot moord ook een eigen logica heeft. Iedere mens stelt daden die 'normaal' zijn volgens zijn eigen logica, ook de 'abnormalen', ook de 'gekkens'.

De Greeff vraagt zich ook af hoe een normaal mens ertoe komt een ander wezen uit de weg te ruimen. Volgens hem beginnen we met een sterke antipatie en een groot verlangen om de

ander te zien verdwijnen. Vervolgens reduceren wij de ander tot een ding, een vervelend ding, een waardeloos, toekomstloos ding. Tenslotte proberen we manieren te vinden om onze plannen te rechtvaardigen, en zoeken we milieu op die onze mening inzake de ander delen of bevestigden.

De sterkte van De Greeff was dat hij zijn theorieën koppelde aan zijn grote ervaring in de vele en diepgaande gesprekken die hij voerde met zijn gedieneerden. Deze wijsheid uit ervaring was iets dat hij gemeen had met zijn opvolger Renee Dellaert.

Kind

Renee Dellaert (1906-1979) had naast medicijnen en toegepaste zielskunde ook opvoedkunde gestudeerd en het is een feit dat het eeuwig kind in de mens steeds het basisthema is gebleven van zijn denken. Aandachtspunten waren dan ook kindpsychiatrie en jeugddelinkwente, waarover hij niet enkel theoretiseerde maar

ook een en ander realiseerde.

Dellaert was in de eerste plaats een antropoloog, die er vanuit ging dat in het woordje menswetenschappen de klemtoneel steeds op de eerste lettergreep moet blijven liggen. Hij keek naar de versnippering in de menswetenschappen, hoe de psychologie, de sociologie, de psychiatrie, de psychopathologie allen de waarheid over de mens exclusief wilden opslokken en zag dat het niet goed was. Het was dan ook zijn bedoeling om een wijsgerig en wetenschappelijk verantwoord mensbeeld te scheppen dat kon dienen voor alle cultuurvolkeren en alle disciplines.

Dellaert had, net als zijn voorgangers, als grootste kwaliteit dat hij tot een zeldzaam ras behoorde: dat van professoren die iets te vertellen hebben dat niet in de boeken staat, de akademici die het verdienen om leerlingen te hebben in plaats van anonieme studenten.

Alexander Witpas

IMEXCOM

TECHNOLOGY LEUVEN

Your Computer Specialist van Leuven

De beste prijzen in town !

Burgemeesterstraat, 3 3000 - Leuven
Tel : 016-22.32.82 - Fax : 016-22.04.85

De andere kant van 'Vrouwe Justitia' Kriminologen doen het interdisciplinair

Wanneer een student zich in een gesprek als kriminoloog bekend maakt, ontlokt hij meestal twee soorten reacties. Enerzijds opent hij voor zijn gesprekspartner de mogelijkheid tot het maken van een aantal tot op de draad versleten grappen — 'dat zal wel krimineel zijn zeker?' —, anderzijds kan hij zich verwachten aan een reeks van opmerkingen en oplossingsvoorstellen omtrent de kriminaliteitsproblematiek. Oplossingsvoorstellen die zich trouwens vooral situeren binnen één lijn, namelijk de ongenadige repressie. Met andere woorden over criminologie en criminaliteit, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de kwantumfysika, meent iedereen wel iets te weten.

Omtrent de studierichting criminologie, officieel: kriminologische wetenschappen, doen dan ook een aantal grondige misverstanden de ronde. Vooreerst vormt criminologie geen fakulteit op zich. Licentiaat in de kriminologische wetenschappen is een academische opleiding binnen de fakulteit rechtsgeleerdheid. Het academisch personeel van criminologie is binnen die fakulteit ondergebracht in de afdeling strafrecht, strafvordering en criminologie. Tot aan zijn overlijden, woensdagnacht jongstleden, was professor J. Van Kerckvoorde hoofd van deze afdeling.

Reputatie

Alhoewel er reeds lang stemmen opgaan om criminologie een zelfstandig statuut te geven en dus los te koppelen van deze afdeling, ziet het er niet naar uit dat zulks in de nabije toekomst te verwachten valt. Als belangrijkste argument hiervoor wordt naar voor geschoven dat criminologie als wetenschap zich reeds geruime tijd niet enkel meer toespitst op de strafrechtelijk gekwalificeerde delinquent aan sich, maar een veel ruimer veld bestrijkt. Daarover verder meer.

Eerst wat aandacht voor de student

IN MEMORIAM

PROF. J. VAN KERCKVOORDE

Op 5 mei 1994 overleed op vijftigjarige leeftijd Prof. Dr. J. Van Kerckvoorde aan de gevolgen van een lange en slepende ziekte. Als gewoon hoogleraar aan de Afdeling voor Strafrecht, Strafvordering en Criminologie was hij een stille kracht, doch van een niet te miskenen waarde zowel als wetenschapper als in zijn hoedanigheid van docent en kollega. J. Van Kerckvoorde was afdelingshoofd en heeft op zijn naam onderzoek en heeft op ondermeer de politiek van het openbaar ministerie, en politieke fenomenistiek. Ook de lerarenopleiding gebeurde onder zijn leiding.

Zijn rechtvaardigheidsgevoel, punctualiteit en integriteit blijven voor zijn vele medewerkers een voorbeeld. Tevens is er een oprechte dankbaarheid voor zijn wetenschappelijk erfgoed en alles wat hij voor de afdeling heeft betekend.

(Ivdw)

FILM & TELEVISIE • VIDEO

Hét filmkritische magazine met alle films en video's

Ja zend me een gratis kennismakingsnummer van het grootste en oudste filmblad uit de Benelux (en meteen verneem ik ook hoe ik voordelig dé video van het jaar kan ontvangen): DAENS van Stijn Coninx.)

Naam:

Adres:

Bon uit knippen en gefrankeerd sturen naar:
FILM EN TELEVISIE + VIDEO
Haachtsesteenweg 35
1030 BRUSSEL

(foto Thomas Lambert)

criminologie. Over de vier opleidingsjaren verspreid — twee kandidaturen, twee licenties —, zijn er in Leuven een tweehonderdertal kriminologiestudenten. Elk opleidingsjaar telt zo'n vijftal studenten, met een iets hoger aantal in de eerste kandidatuur. Dat wekt de indruk dat bijna iedereen die de studies aanvangt in de eerste kandidatuur ook de eindmeet haalt. Niets is echter minder waar. Criminologie bezit de bedenkelijke reputatie om in de eerste kandidatuur het laagste slaagpercentage van gans de KU Leuven te hebben, plus minus 20 procent in de beide zittingen samen. Hiervoor zouden er verscheidene redenen zijn. Naargelang de bron — profen, studenten — wil de nadruk die men op bepaalde redenen legt nogal eens verschillen. Zeker is in elk geval, dat bleek uit een bevraging bij de eerstejaarsstudenten vorig academiejahr, dat heel wat van de eerstejaars op zijn zachtst uitgedrukt weinig weet hebben omtrent de studierichting. Zo meende een aantal onder hen bijvoorbeeld dat criminologie de ideale opleiding zou zijn om prive-detective te worden. De bewering van een aantal profen als zou criminologie meer dan andere richtingen eindgoals aantrekken — een jaartje fiiven op kosten van ma en pa — lijkt deels ook wel gegrond. Dat devaluert criminologie dan meteen tot 'vuilbak' van onze universiteit. Toch kan dit niet de enige verklaring zijn. Vooral het gebrek aan informatie omtrent de studie-inhoud ligt volgens de studenten aan de basis van het lage slaagpercentage. De eerste kandidatuur loopt op twee vakken na volledig gelijk met de eerste kandida-

tuur rechten. Niet zo eenvoudig dus, in tegenstelling tot wat meestal wordt beweerd. Binnen die grote groep rechtsstudenten lopen de aankomende criminologen er trouwens nogal wat verloren bij. Er manifesteert zich dan ook een moeizaam zoeken naar de eigen identiteit. Bovendien is het voor het presidium vaak een hele opgave om de eigen studenten van de eerste kandidatuur te bereiken. Dit alles brengt met zich mee dat een relatief groot aantal afhaakt lang voor de eindmeet in zicht komt.

In de tweede kandidatuur vervolgen vooral houders van een Hobu-diploma, maatschappelijk en sociaal assistenten, verpleegkundigen, zich via de enige kandidatuur in de opleiding. In de eerste licentie komt daar nog een klein aantal studenten met een ander kandidaatsdiploma bij. Sinds vorig jaar geeft elk kandidaatsdiploma namelijk onmiddellijk toegang tot de licenties criminologie. Omgekeerd geldt dit echter niet. De enige andere studierichting waarbij deze mogelijkheid ook bestaat, is familiale en seksuele wetenschappen. Deze opleiding kent echter geen afzonderlijke kandidaturen. Bovendien kan men hier zijn eindexamen slechts behalen wanneer men reeds een ander licentiaatsdiploma op zak heeft. Voor de 'zuivere' criminologen, die dus de eerste kandidatuur met vrucht doorworstelden, was deze regeling dan ook van meet af aan een doorn in het oog. Om het

plaatje helemaal compleet te maken dienen ten slotte ook nog de studenten te worden vermeld die criminologie als aanvullende studie volgen, en dus reeds een ander licentiaatsdiploma bezitten. Al bij al worden de licenties criminologie dus bevolkt door een vrij heterogene groep studenten. Geen makkelijk opgave voor de kringwerkers, temeer daar Crimen — wegens te kleine kring — niet over een eigen fakulteit beschikt. Momenteel biedt jeugdhuis Clockwork een onderkomen voor dorstige criminologiestudenten.

Veilig

Eén van de redenen voor deze zeer vrije toegang ligt in het feit dat criminologie wat betreft de methoden een interdisciplinaire wetenschap is. Zo iets als een eigen kriminologische methode bestaat niet. De criminologie speelt hiervoor leentje buur bij andere wetenschappen zoals de sociologie, de psychologie, of rechten. In de kandidaturen komen deze dan ook ruim aan bod, zij het natuurlijk wel vanuit een criminologisch perspectief.

De licenties zijn dan weer heel sterk gericht op het eigen vakgebied. Hier maken de studenten trouwens via werkcolleges een keuze tussen vijf verschillende domeinen: politie, strafuitvoering en hulpverlening, forensische aspecten van de gezondheidszorg, jeugdkriminologie en mens, maatschappij en marginaliteit. Het

beperkt aantal studenten maakt dat hier in kleine groepjes vrij intensief rond heel specifieke thema's kan worden gewerkt. Vervolgens test men in de tweede licentie, via een vier maanden durende stage in het 'veld', alle theoretische kennis aan de praktijk. Ten slotte dient men ook nog een eindverhandeling in te dienen, alvorens men een gooi kan doen naar het diploma van licentiaat in de kriminologische wetenschappen. De verplichte stage brengt trouwens elk jaar opnieuw met zich mee dat de grootste groep pas in de september zitting klaar raakt met deze eindverhandeling.

Eens men dan zichzelf kriminoloog mag noemen, begint de zoektocht naar een 'kriminologisch relevante job'. Dat wou in het verleden wel eens tegenvallen. De meesten gaven het zoeken na een tijdje dan ook op en zochten hun heil in andere sectoren. De verzekeringswereld lag een tijdje goed in de markt. Het veiligheidsbeleid van Binnenlandse Zaken heeft daar recent verandering in gebracht. Voor het preventieve luik van de veiligheidscontracten (zie veto 29 en pagina 16) worden nogal wat criminologen aangetrokken. Binnen de opleiding zelf krijgt preventief werken echter (tot op heden) nog te weinig aandacht. Vermits criminologie zichzelf echter profileert als zijnde steeds in beweging, mag men verwachten dat hier verandering op komst is.

Bart Kaesemans

Passage 144 Bevrijd de waanzin

"Allerhande groenkomitees, makrobiotische voeding, parallele geneeskunde, alternatieve psychiatrie en dergelijke meer zijn zoveel uitlopers van een irrationele benadering der dingen die stamt uit de konstatietijd. Het zijn als onkruiden die welig tieren op de vruchtbare bodem van een welvaartmaatschappij die tot stand kwam, en alleen in stand kan gehouden worden door de verworvenheden van wetenschap en technologie. De universiteit moet zichzelf en de gemeenschap behoeden tegen dergelijke strekkingen, die soms enkel onschadelijke uitingen zijn van wat speelse fantasie, maar die in andere gevallen een gevaar inhouden voor de sociale vooruitgang en schade kunnen berokkenen aan mensen." Bovenstaand citaat komt uit de openingsrede van rektor De Somer, academiejahr 1981 — 1982.

aan de ene kant Steven De Batselier, de studentenverenigingen (steunkomitee De Batselier) en de Vlaamse Vereniging van Professoren, en aan de andere kant het rektorat, de orde der geneesheren en het parket van Leuven. Een gedetailleerd verslag van de schermutselingen zou ons te ver leiden, maar laat ons enkele belangen onder de loep nemen die op het spel stonden.

Het rektorat zag de goede naam van zijn universiteit bedreigd door een of andere zet en probeerde dan ook op allerlei manieren om De Batselier van zijn hoogleraarschap te beroven. De orde van

geneesheren zag een groot stuk van haar broodwinning bedreigd, wilde niet aanvaarden dat er geen psychiaters meer nodig zouden zijn, geen pillen of pikuren, geen specialismen of bijhorende rekeningen.

Het parket kon niet anders dan reageren op de beschuldiging van 'onwettig uitoefenen van de geneeskunde', ook al gezien de hele mediacheit die er ondertussen was ontstaan (betogingen van studenten pro De Batselier, parlementaire vragen,...). Het parket ging zeer grondig te werk. Het deed een onaanvaardig inval in de Passage, waarbij het voltallige korps van de gerechtelijke politie werd gemobiliseerd alsook talloze deskundigen. Helaas, bij gebrek aan drugs en groepsseks, moesten zich zich tevreden stellen met het adresboekje en de persoonlijke correspondentie van De Batselier. De honderden personen die ooit contact hadden gehad met de man werden in de komende maanden allemaal ondervraagd, doch zonder veel succes. De zaak zou uiteindelijk in 1982 stranden voor de raadmaker, zonder gevolg.

De Batselier, die zijn levenswerk aangevallen zag, wist zich gesteund door de studentenvereniging. Die klaagde ondermeer aan dat de academische overheid De Batselier verveel te veel tijd in nevenactiviteiten te steken, terwijl ze ondertussen toestond dat Tindemans een regering leidde, en zijn kat naar de kolleges stuurde om daar andersmans cursus voor te miawuen. De Vereniging van Vlaamse Professoren tenslotte wilde vooral voorkomen dat hier een precedent van een beroepsverbod werd geschapen, een aanfluiting van de academische vrijheid.

Het hele incident is uiteindelijk doodgebloed, Passage is gestorven, niet aan een verbod maar bij gebrek aan motivatie (onder andere te weinig vrijwilligers). De rechtszaak is allang gesloten. Steven De Batselier doceert nog steeds aan de rechtsfakulteit. Men kan zich afvragen of dit soort incidenten ook vandaag nog mogelijk zijn en het antwoord is waarschijnlijk nee. Als oorzaak geeft men dan meestal zoien vaag als een verandering in de tijdsgeest. Men kan zich ook afvragen of dit geen spijtige zaak is. Het antwoord is waarschijnlijk ja.

Alexander Witpas

Het was niet toevallig dat de rektor op een dergelijke manier fulmineerde tegen alles wat geurde naar kritiek binnen de eigen gelederen. In de jaren daarvoor had hij namelijk bijna zijn tanden stukgebeten op het geval 'Passage 144' en de notoire dwarsligger Steven De Batselier. De Batselier, een leerling van Delloert en een zeer populair professor binnen criminologie, was al begin jaren zestig begonnen aan een kruistocht tegen structuren als gezin, school, arbeidsmarkt, politiek en economie. In zijn werken omschrijft hij hen als 'zakche moordenaars', die op een onopvallende manier het eeuwige kind in de mens langzaam maar zeker versmachtten.

De Batselier had zich in deze kontestaire context al beziggehouden met homofielen en druggebruikers, maar ook de psychiatrische patiënten stonden nog op zijn lijstje van bedreigde menssoorten. In het voorjaar van 1977 huurde hij dan ook een huis op de Tiensevest nummer 144 waarin hij een achtal mensen met 'psychiatrische problemen' op een anti-psychiatrische manier kon opvangen. Het was vooral de term anti-psychiatrie die velen een doorn in het oog was. In deze kringen ging men er ondermeer vanuit dat een 'psychopathologisch symptoom' geen ziekte was die men moest laten behandelen door een geneesheer-psychiater, met pillen om de ziekte te onderdrukken. Integendeel, men ging er vanuit dat geesteszieken méér dan normale mensen waren, dat hun problemen niet van medische maar van relationele aard waren, en dat men ze niet moest behandelen met drugs maar met liefdevolle menselijke aanwezigheid. Het huis werd dan ook niet ingericht als een kliniek maar als een gemeenschapshuis waar ieder zijn waanzin kon uitleven en bevrijden.

Eén van de manieren om die waanzin los te laten, was teruggaan naar de baarmoeder. De Batselier was er immers van overtuigd dat vele problemen reeds ontstaan in de buik van de moeder. Op zolder had hij een kamertje ingericht als baarmoeder: met gemiddeld licht, een grote schommel en geluiden die de hartslag van de moeder moesten nabootsen.

Dat dit concept de rektor niet geheel beviel, kan men zich wel voorstellen. Er stond al gauw een konflikt dat eskaleerde tot een tragikomedie met

Nieuwe structuur voor Isol Kringwerking rond buitenlanders essentieel

Naast de splitsing van Kultuurraad-Stuc, stond op de Open Algemene Vergadering (OAV) van dinsdag drie mei ook de herstructurering van Isol (Internationale Studentenorganisatie Leuven) op het programma. Men koos voor een tweeledige structuur met een Nationaliteitenraad en een Raad van Fakultaire Vertegenwoordigers.

Isol, de organisatie die zich binnen Loko met de opvang van buitenlandse studenten bezighoudt, werkte het afgelopen jaar erg slecht. Traditioneel zijn de buitenlandse studenten een vrij kwetsbare groep binnen de Leuvense studentenbeweging. Hun doorgaans vrij zware studieprogramma's en het vaak kortstondige verblijf van één of twee jaren bemoeilijken de organisatie van een goed uitgebouwd ontmoetingscentrum. Sinds de Akademische Raad besloten heeft om het bisrecht voor niet-EG-studenten te beperken, worden de Derde Wereldstudenten nog meer ontmoedigd om zich te engageren. Bovendien is de Isol-bar, die als ontmoetingsruimte fungeerde, al van in augustus gesloten. Isol heeft daardoor ook geen eigen ruimte meer om activiteiten te organiseren.

Struktureel is Isol tot nu toe een vzw geweest met een Raad van Bestuur, die Executive Committee heette, en de Raad van Nationaal Afgevaardigden, een Algemene Vergadering. Zoals de naam al laat vermoeden, bestond de Raad van Nationaal Afgevaardigden uit vertegenwoordigers van de nationale groepen. Die natio-

nale groepen werden gevormd door een minimum van zeven mensen van dezelfde nationaliteit of tien mensen uit dezelfde regio. De Raad van Nationaal Afgevaardigden moest minimaal één maal per jaar samenkomen maar dat is de laatste jaren niet meer gebeurd. Isol werd in de praktijk gewoon geleid door het Executive Committee dat uit een handvol vertegenwoordigers bestond. Op die manier was Isol niet langer representatief voor de groep van buitenlandse studenten aan de universiteit. Daarenboven was Isol ook nog vervreemd van Loko en waren de kringen niet betrokken bij de Isol-werking. Afgeleiden naar kwam zelfs het Executive Committee bijna niet meer samen. Het werd dus hoog tijd om de banden tussen Isol en haar achterban te herstellen, evenals die tussen Isol en de rest van de studentenbeweging.

Zes

Loko heeft nu dus een nieuwe structuur uitgewerkt. Die werd dinsdag door de OAV goedgekeurd. De vzw Isol wordt ontbonden en de nieuwe structuur wordt een tweeledige feite-

lijke vereniging. Voor academische aangelegenheden wordt een Raad van Fakultaire Vertegenwoordigers opgericht. Voor socio-kulturele kwesties blijft men werken met nationale groepen. Sociale problemen van buitenlanders zijn immers vaak kultuurgebonden. Door de goede contacten en de gemeenschappelijke problemen binnen de nationale groepen, zullen de problemen en wensen van de buitenlandse studenten makkelijker naar boven komen in de Nationaliteitenraad. Deze wensen moeten dan doorgegeven worden aan Sociale Raad die ze dan bij de universiteit moet verdedigen. Zo zouden moslims bijvoorbeeld speciale regelingen kunnen vragen voor examens tijdens de ramadan.

De nationale groepen krijgen twee functies. Naast de vertegenwoordigingsfunctie in de Nationaliteitenraad, behouden zij ook het karakter van vrije vereniging. Dat wil zeggen dat ze voor de activiteiten die ze organiseren — zoals fuiven of info-avonden — subsidies kunnen aanvragen bij Isol. Dat gebeurt dus naar analogie met Kringraad, Sportraad en Kultuurraad.

Verder blijft natuurlijk de huidige socio-kulturele opvang en begeleiding behouden. De buitenlandse studenten zullen op het Isol-sekretariaat nog steeds terecht kunnen voor de telefoonservice, waardoor de studenten aan een sociaal tarief kunnen telefoneren. Daarnaast zijn er ook verschillende buitenlandse kranten ter beschikking. De studenten kunnen op het sekretariaat ook terecht voor informatie en advies. Tegenslotte worden er nog reizen georganiseerd voor de buitenlandse studenten.

Voor het onderwijsluik van Isol wordt een Raad van Fakultaire Vertegenwoordigers opgericht. Dat is dus een soort Kringraad binnen Isol. Hier

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal—1 Bisdor 2 Vruchtbare grondsoort—Zangnoot—Zangnoot 3 Zeepwater — Europese hoofdstad 4 Voorzetsel — Aaneensluiting van producenten 5 Ontzag — Egyptische maangodin 6 Ankerplaats — Veelheid 7 Klemtoon — Pers vnw 8 Mansnaam — Germaanse godheid 9 Watergod — Voegwoord — Verwijding van de slokdarm 10 Lid van een kristelijk kerkgenootschap.

Vertikaal—1 Kraaiachtige vogel—Slag 2 Deaardoppervlakte omleggen—Sledes 3 Boom — Bijbelse man 4 Zangnoot — Vertrouwen dat iemand krijgt 5 Oplossing waarin men een lichaam dompelt — Mansnaam 6 Europese rivier — Mild 7 Ruimte voor een straatdeur — Karaat 8 Dierenverblijf — Vogel 9 Oudromeinse munt — Vluchtige liefdesbetrokking 10 Lichte slag — Klemt van anderen.

worden vooral onderwijsproblemen aangehaald. Daar de buitenlanders niet vertegenwoordigd zijn binnen de beleidsorganen van de universiteit, moet dat gebeuren via Kringraad. Kringraad moet dus de belangen van de buitenlandse studenten verdedigen na contacten met Isol.

Door dat systeem wordt er een structureel contact gelegd tussen Isol en een andere raad van Loko. Hierdoor kan Isol moeilijker weggroeven van Loko zoals dat de laatste jaren het geval was. De buitenlandse studenten vragen trouwens — zo bleek na een rondvraag door Loko bij de bestaande nationale groepen — om gesteund te worden door de Belgische studenten. Ze hebben immers schrik van een confrontatie met de universitaire overheid. De rol van de vrijgestelde van Isol tenslotte zal van coördinerende aard zijn.

Bij het kabinet van Lebrun hield de betoging halt. Een delegatie van de studenten werd ontvangen, maar die kreeg geen enkele toevoging van de minister. De organisatoren konden dus enerzijds tevreden zijn met de opkomst: 3000 studenten bij elkaar krijgen (4200 volgens de organisatoren) net voor de examens is niet niks. Anderzijds was dit het laatste wapenfeit van deze studenten voor de examens en is de bal nu in handen van Lebrun.

In Vlaanderen was er weinig aandacht voor de hele zaak. Nochtans hadden de Waalse studenten hun Vlaamse collega's opgeroepen om er een nationale betoging van te maken. De Leuvense studentenbeweging vond het echter niet haalbaar om voor deze betoging veel studenten te mobiliseren. Loko deed dus geen poging en stuurde enkel een beperkte delegatie van vijf vertegenwoordigers. Samen met enkele MLB-studenten en een VUB-delegatie betuigen zij Vlaamse steun aan de eisen. Toch spijtig want de eisen van de Waalse studenten zijn evengoed toepasbaar op het Vlaamse onderwijs. Het is niet denkbaar dat ook de Vlaamse universiteiten binnenkort met besparingsmaatregelen op de propfen komen.

Karen De Poeter

Peter Van Rompaey

En de rijkswacht onder eiersalvo Minister onder vuur

Een drieduizendtal Waalse studenten trokken donderdag door de straten van Brussel met hun eisen voor een volwaardig democratisch onderwijs. Een betoging die er kwam na de rellen op de Université Libre de Bruxelles (ULB) van de voorbije weken. Vlaanderen zond slechts enkele zonen uit.

Alles begon al meer dan een maand geleden toen de voorzitter van de raad van beheer van de ULB, Hasquin, zijn herstructureringsplan voorstelde. Dat moest ervoor zorgen dat de ULB financieel weer gezond werd. Het belangrijkste luik van het voorstel, de 'annexe 33', stelde een besparing voor op het personeel: het personeel dat afvloeit door pensionering zou slechts voor tachtig procent vervangen worden. Dit betekent dat ook de studieprogramma's herzien moeten worden: zo zou minder cursus worden gegeven, de praktika met tien procent worden ingeperkt, en keuzevakken met weinig studenten zouden worden afgeschaft. Verder werden nog een aantal andere maatregelen voorgesteld, zoals een verhoging van het inschrijvingsgeld. Op donderdag 21 april organiseerde de studentenbeweging van de ULB, de BEA, al een eerste staking. De laatste weken kwamen de akties dan tot een hoogtepunt. Op 28

april was er opnieuw een staking, die dinsdag daarop een 24 uur durende bezetting van het rektorat.

Wapenfeit

De druk van de studenten leverde uiteindelijk wel resultaat op. Woensdag besloot de universitaire overheid uiteindelijk om de 'Annexe 33' volledig in te trekken. Een commissie zou worden aangesteld om toekomstige maatregelen te onderzoeken. 'Victoire!' kraaide het stakingskrantje 'Jours de grève' van de ULB-studenten. Later moesten daar toch enkele nuances aan worden toegevoegd. De voorzitter van de commissie zal geen onafhankelijke bemiddelaar zijn zoals de studenten hadden geëist, maar wel... Hasquin. Verder zetelen slechts vijf studenten in de commissie die zeventien leden telt. En in een klausule wordt gesteld dat eender welk dokument door de commissie kan

voorgesteld worden, dus ook nog steeds de 'Annexe 33'. Het lijkt erop dat het gevaar niet helemaal geweken is.

Ondanks deze overwinning ging de betoging op donderdag toch door. Aan de basis van de problemen ligt namelijk de gebrekkige financiering door de overheid. De studenten eisten daarom een betere financiering van het onderwijs (ophef van het financieel moratorium dat sinds twee jaar wordt opgelegd), een vrije toegang en meer studenteninspraak in het onderwijsbeleid. De hogescholen ageerden eveneens tegen de aangekondigde schaalvergroting.

De betogers trokken donderdagmiddag dus van het Schumanplein naar het kabinet van minister van onderwijs Lebrun. De ULB was sterk vertegenwoordigd maar ook heel wat hogescholen en beperkte delegaties van de universiteiten van Louvain-la-Neuve, Luik en Namen waren van de partij. Ook het wetenschappelijk personeel van de ULB trok mee op, samen met de syndikaten en enkele vertegenwoordigers van Ecolo en het FDF. Slogans als 'Lebrun, tes grandes écoles, tu sais ou on se les colle' of 'Lebrun, mort à toi(re)' prijken op de spandoeken. Er werd ook even allusie gemaakt op Michel Dupont, de medewerker van Lebrun die net deze week werd aangeklaagd wegens pedofilie: 'Dupont, les enfants! Lebrun les étudiants!'

(foto Dieter Telemans)

Tel.: 23.70.30
9 tot 22u.

ECO-COPY
Tiensestraat 118

Uitprinten van Uw
diskette op HP-Laser
600 Dpi. - Perfect!!

WP5.1-WPWindows
WP6.0-Excell-Quattro
MSWord-Corel Draw
Paradox

Kleuren transparanten

advertentie

Zoekertjes

• Te koop: (in zeer goede staat) versterker 2x50W Technics SU-Z55 voor 5000 Bf. Akai digitale tuner AT-K22L (geen preselecties) voor 3000 Bf. Tel. 016/23.72.82.
 • Mijn portefeuille werd gestolen in de Centrale Bibliotheek of de Stadsbibliotheek: blauwe kleur, emotionele waarde. Dief of vinder kunnen altijd terecht bij Ann Geypen, JP Verhaegenstraat 20, Leuven.
 • Ledereen. Zoek en vind mijn portefeuille. Blauwe kleur, alle papieren zitten erin. Breng hem terug en krijg een kusje van Ann Geypen, JP Verhaegenstraat 20, Leuven.
 • Welke vliegtuigafnoot-spotter wil mee met de auto naar o.a. de airshows op Yeovilton en Bruntingthorpe (14-17 juli)? Bel Michael: 016/20.08.21; na donderdag op 014/31.55.31.
 • Ik ben ongeveer een maand geleden mijn zil-verkleurig kettinkje (met een ankerje, hartje en kruisje aan) verloren in de Lepelstraat, de

Diestsestraat of in het station. Terug te brengen bij Marijke, Lepelstraat 9, of bij Jurgen, Groenvelddaan 3 (Cité), blok 3/4, Heverlee. Veel dank.
 • Liefste nimfjes, wat kan jullie moeke er op tegen hebben als jullie in het gezelschap van een niets-kwaads-in-het-schild-voerend pm-metje vertoeven? Dirks.
 • Studenten regio Kortrijk: doe alle typwerk op PC (tesissen, eindwerken, verhandelingen...). Tel. 056/20.47.75.
 • Jongen uit Kluisbergen zoekt dringend meisje uit de buurt of een die zich in de buurt wil vestigen.
 • Vordert je teis al een beetje. Loesje?
 • Raf, denk ook eens aan het milieu. De groene jongens.
 • Wie rijdt er donderdag 12 mei met de wagen naar Biohazard in Deinze en heeft nog twee plaatsen vrij. Eventueel alleen terug. Bel 29.28.87.
 • Piraten zijn van andere tijden, Sven. Dus laat die vlag maar zitten.
 • Ik ben Dimitri, ik ben 5 jaar en ik doe Geert na. Hans.
 • De 'Wednesday Night Fever' Party op woensdag 11 mei in Den Toewip (Diestsestraat naast Supercity): voor mensen die goeie fuimmuziek appreciëren.

• Toch spijtig dat de Shrink toe is, hè Karen?
 • Remember. Sproetje: juli is de ideale maand om te trouwen. B.
 • Heeft er iemand zijn enkelbandjes gevonden? Grote emotionele waarde. Beloning verzekerd. Schapenstraat 86 (Katheen) of Blijde Inkomstraat 28 (Marijke).
 • Zillebeekse zurkeltrut 'Lotus' zoekt toonbare jongeman om uit te gaan.
 • Typen tesis, verslagen, briefwisseling. Kris Roselle, Naamsesteenweg 130, Leuven. Tel. 016/20.70.77.
 • Voor al uw tikwerk: bel 016/25.61.17 of 016/20.56.26.
 • Ik kan uw eindwerk uitkijken (op Word for Windows). Prijs overeen te komen. Tel. 015/20.78.58. Gedurende de dag meestal aanwezig, en altijd na 19.30u.
 • Aan de sympathieke 1e lic'er Arabistiek: gelieve mijn nota's 'Theorie van de historische kennis' terug te brengen. Peter Martin, Bogaardenstraat 87, Leuven.
 • Qui vive? On verra op 7 juli, Norbertjinerweg 7 (naast het kerkhof van de abdij van het park).
 • Ben je student(e) en wil je volgend jaar meebouwen aan het gelovig samenleven in een gemeenschapshuis, Bel dan naar Bea Vanmechelen, 22.78.08.
 • Groeten aan den Herwig, van Hans.
 • Ik ben Hans, ik ben vijf jaar en ik doe Dimitri na. Geert.
 • Voor mij ne grote Njamjam, bedankt Kris.
 • Dit is de laatste, Keukie.

Reizen 2000
 Lic. A.5061
 voor al uw vakantie- en zakenreizen tickets (vluchten) aan de beste prijzen brochures alle touroperators beschikbaar
 Sunsnaaks/Sunair/Jetair/All Air/Bosphorus/Best Tours/Omnitours/Successstours/TransEurope/USA Travel
 Diestsestraat 136, ☎ 20.54.64

'TEKST. BO. TIK'
 TIKWERK - TEKSTVERWERKING
 m.i.v. VERTALING
 Telefoon 016-26 06 58
 Fax-Modem 016-25 17 60

JO MEUWISSEN
 bvba
 Alle verhuur video-, klanken- en lichtmateriaal voor seminars, evenementen, optredens, fiven en TD's
 LCD - VIDEOPROJECTOREN
 DISCOBAR
 ☎ 016/201.301

LEGO COPY
 Het "groene" copy-center van Leuven. Geracycleerd en 100% chloorvrij papier
 Thesissen - Cursussen - Folders
 Formaat A5 tot A2
 ALLE Inbindingen, Plastificeren tot A3
 Snel - verzorgd - volledig afgewerkt
 CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder. van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
 zat. 10 u. tot 17 u.
 Tiensestraat 118
 3000 Leuven
 tel.: 016 - 23.70.30
 fax: 016 - 23.34.31

AGENDA & VALVAS

DOOR KAREN DE POOTER

alle gegevens voor agenda en valvas moeten ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 u op het redactieadres bezorgd worden. Vermeld duidelijk alle informatie (datum, uur, plaats en prijs).

DINSDAG 10 MEI
 20.30 u TEATER Theater Bestek speelt 'Het opgebroken verlangen', teksten van Milan Kundera uit 'Lachwekkende liefdes' en 'Jacques en zijn meester', in Vlamingenstraat 83, toeg. 100/150, org. Stuc.

WOENSDAG 11 MEI
 20.30 u TEATER Theater Bestek speelt 'Het opgebroken verlangen', teksten van Milan Kundera uit 'Lachwekkende liefdes' en 'Jacques en zijn meester', in Vlamingenstraat 83, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG 17 MEI
 20.00 u LEZING Jos Verhulst spreekt over 'Waar ontstaat het etisch goede? In het meest individuele van de mens', in Blijde Inkomstraat 109, toeg. 100, org. Dialoog.

DONDERDAG 19 MEI
 21.00 u EINDDAG STUC Teater: Tristero speelt een verrassing. Video: 'Il Combattimento' (1994) van Ana Torfs. Film: 'Moi dan O Manuel Poutte' (1993) een kortfilm van Josse De Pauw, daarna feest, in Stuc, toeg. 100, org. Stuc.

ZATERDAG 28 MEI
 Vanaf 14.00 u WERELDFEEST Het Leuvens wereldfeest met muziek, dans en spektakel, stands, internationale markt, op Den Bruul (Brouwersstraat), toeg. gratis, org. Derde Wereldraad ism de stad Leuven.

Vakantie en werk
 Via-Iju organiseert internationale werkvakanties in binnen- en buitenland. Men heeft de keuze tussen onder andere bouw of studie en animatiewerk, solidariteitswerk of begeleiding van kinderen, bejaarden of gehandicapten, werk binnen de vredesbeweging, in ecologische projecten enzovoort.
 De werkvakanties zijn gericht op maatschappelijke verandering. Dit betekent dat er over het hoe en waarom van het werk wordt gesproken, zodat de deelnemers inzicht krijgen in de achtergronden van het project waarbinnen ze werken.
 Men betaalt meestal 2500 frank inschrijvingsgeld (voor bepaalde landen ligt de prijs hoger) en krijgt daarvoor kost en inwonen. Meer informatie krijgt u op het adres Draaksstraat 37, 2018 Antwerpen, tel. 03/235.94.19. Hier kan u ook de brochure voor 1994 aanvragen.
 Ook de Bouwde organiseert werkvakanties. De Bouwde is een sociale organisatie met kristelijk karakter, die met de hulp van vrijwilligers probeert armoede en bestaansonzekerheid te bestrijden. Zij richten zich hierbij vooral op huisvesting. Zij organiseren dus voornamelijk bouwkampen. Dit kan gaan van zware verbouwingswerken tot licht opknipwerk zoals schilderen en behangen.
 Het inschrijvingsgeld bedraagt hier 750 frank waarvoor je kost en inwonen krijgt. Meer informatie of het aanvragen van de brochure 1994 op Tiensesteenweg 145, 3010 Leuven, tel. 016/25.91.44.
 De Sociale Dienst voor buitenlandse studenten is ook nog op zoek naar vrijwilligers. Zij zoeken mensen die buitenlandse studenten willen begeleiden bij hun aankomst in Leuven. Inlichtingen te bekomen bij Inge Vissers en Brigitte Vanschoelant op 016/28.44.36.
 Euro-children is een organisatie die kinderen uit bijvoorbeeld Noord-Ierland of Kroatië een vakantie in een gastgezin in Vlaanderen aanbiedt. De vzw Euro Comité helpt Euro-children door elk jaar op kampings en vakantiecentra jongeren uit te zenden, zij maken Euro-children kenbaar en verkopen diverse zaken ten voordele van de organisatie.
 Het Euro Comité zoekt daarom studenten vanaf 21 jaar voor een verdienstelijke vakantiejob aan zee, in de Ardennen, in Luxemburg of Zuid-Frankrijk vanaf half juli tot en met half augustus. Kennis van Frans en Engels is vereist. Centereerseden kunnen schrijven of bellen naar Euro Comité, Wakkerzeelse baan 145, 3012 Wilsede, tel. 016/22.48.50

ZONDAG 29 MEI
 15.00 u STADSWANDELING Dag van het park, aan Ingang Park Heuvelhof, Diestsesteenweg, Kessel-Lo, toeg. gratis, org. Leuvense Gidsenbond.

MAANDAG 30 MEI
 20.15 u KONCERT De Beethoven Akademie olv dirigent Manfred Honeck speelt werk van Stravinsky en Dvorak, in Aula Pieter De Smer, toeg. 550-250, org. Beethoven Akademie.

ZATERDAG 4 JUNI
 15.00 u INTERKULTURELE NAMIDDAG Een gelegenheid voor vrouwen uit verschillende culturen om elkaar te ontmoeten en te praten, deze keer tuinfeest, in Bloomsbury Koffieshop, Arendstraat 11, toeg. 50.

VRIJDAG 10 JUNI
 20.00 u LEZING Antropologe Jet Bakels over 'Het verbond tussen mensen en mens-etende dieren (de tijger en de krokodil) in Indonesië', in CC Romaanse Poort, org. Nusa Indah, Trefpunt Indonesia vzw.

ZONDAG 19 JUNI
 15.00 u STADSWANDELING De Sint-Jacobskerk, aan Ingang kerker, Sint-Jacobsplein, toeg. gratis, org. Leuvense Gidsenbond.

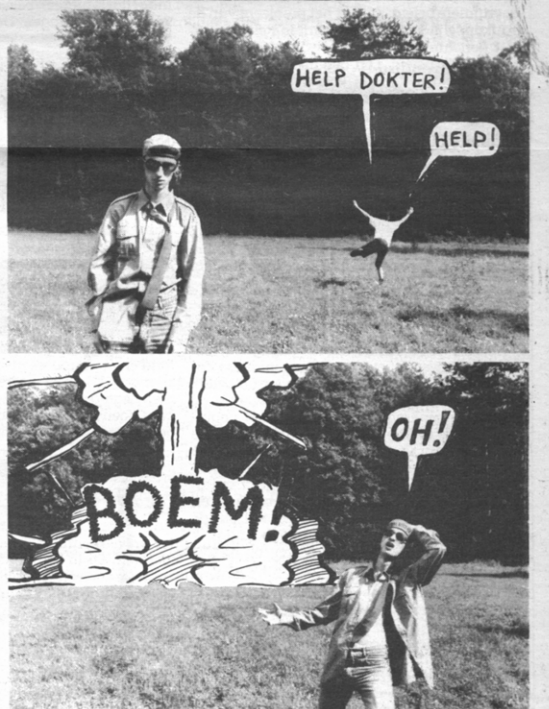
Tentoonstellingen
 111 hedendaagse kunstenaars uit België en Luxemburg. In: Universiteitshal aan de Naamsestraat 22 te Leuven. Van 11 mei tot 3 juli. Openingsuren: di-za: 10.00 u tot 17.00 u, zo: 14.00 u tot 17.00 u., gesloten op maandag. Inkom: 200/100/50 (studenten)
 Ik zie, ik zie wat jij niet ziet, een tentoonstelling over vooroordelen, discriminatie en zondebokken. In: Cultureel Centrum 'De Romaanse Poort', Brusselselaan 63. Van 3 mei tot 30 mei. Openingsuren: ma, di, do, vr: 9.00 u tot 16.00 u, woe, vr: 9.00 u tot 17.30 u. Info: 016/21.17.88
 De kleurende mens-Schilderen als discipline, recent werk van Emiel De Keyser(1942): schilderijen op doek en op rijstpapier. In: Cultureel Centrum 'Romaanse Poort', Brusselselaan 63. Van 14 mei tot 12 juni. Openingsuren: weekdagen: 10.00 u tot 16.00 u, weekend en feestdagen: 13.00 u tot 18.00 u, maandag gesloten. Toegang gratis
 Rond Damiaan
 In: Kadoc, Vlamingenstraat 39. Tot 3 juni. Info: 28.35.00

Terrasfilms
 Maandag 30 mei: verrassingsfilm 1 • Dinsdag 31 mei: Eraserhead van David Lynch, om 22.30 u in de stuczaal, toeg. 100/150 • Donderdag 2 juni: Beat the Devil van John Huston • Vrijdag 3 juni: Tarantula van J. Arnold • Maandag 6 juni: The Birds van Alfred Hitchcock • Dinsdag 7 juni: The Last Boy Scout van Tony Scott, om 22.30 u in de stuczaal, toeg. 100/150 • Donderdag 9 juni: Touch of Evil van Orson Welles • Vrijdag 10 juni: Top Gun van Tony Scott • Maandag 13 juni: A bout de soufflé van Jean-Luc Godard • Dinsdag 14 juni: Pointbreak van K. Bigelow, om 22.30 u in de stuczaal, toeg. 100/150 • Donderdag 16 juni: Easy Rider van Dennis Hopper • Vrijdag 17 juni: Bonnie and Clyde van Arthur Penn • Maandag 20 juni: La Tarea van J.H. Hermsillo • Dinsdag 21 juni: Cry Baby van John Waters, om 22.30 u in de stuczaal, toeg. 100/150 • Donderdag 23 juni: Belgische kortfilms, om 22.30 u in de stuczaal, toeg. 100/150 • Vrijdag 24 juni: Verrassingsfilm 2 • Tenzij anders vermeld zijn de films gratis te bekijken op het terras van het Stuc bij het invallen van de duisternis.

De avonturen van KWAKZALVER EN KNETTERGEK

door NIX en ZEN

Deze week episode 5:
KNETTERGEK ZOEKT HET HOGEROP !

EINDE

Fijnaut: «Er zijn in feite twee grote themagebieden. Het ene is vooral gericht op de veiligheids- of onveiligheidsproblematiek in de grote steden. Zowel naar de mate waarin, als de wijze waarop zich allerlei vormen van criminaliteit en overlast voordoen, als hoe juist de beleving van dat soort problemen in die grote stedelijke gebieden is. Het andere grote thema is gericht op grote vormen van internationale grensoverschrijdende criminaliteit of, als je de zware woorden wilt gebruiken, de 'georganiseerde misdaad'. En dit alles binnen een Europese context, met voor beide thema's de poging om aan te geven wat je aan dat soort problemen, in de mate dat ze er zijn, kan doen. Met andere woorden welk beleid kan men daaronder voeren en welk beleid wordt daardoor gevoerd?»

Veto: Welk beleid wordt rond deze problematieken in ons land gevoerd? Nemen we bijvoorbeeld Brussel, een stad die toch te lijden heeft onder een chaotische urbaniseringsproblematiek.

Fijnaut: «Met de Brusselse problematiek ben ik zelf niet echt tot in de details vertrouwd en ik wil daar dan ook niet in verdwalen. Wel ben ik de laatste maanden nauw betrokken bij de problemen in de Limburgse mijngebieden. Daarnaast ben ik ook enigszins vertrouwd met een aantal ontwikkelingen in het Antwerpse. En als het dan gaat om die problemen van kleine criminaliteit, overlast, die vooral ook worden geïdentificeerd met maatschappelijke achterstand en armoede problemen en met allochtonen of vreemdelingen, is het zeker zo dat de Belgische overheid de voorbije jaren duidelijk een serieuze poging heeft gedaan om op dat vlak toch iets te doen. Zeker vanuit Binnenlandse Zaken heeft men wel een preventiebeleid proberen op gang te brengen door veiligheidscontracten af te sluiten met de gemeenten. Hiermee probeert men meer aanwezigheid en een meer doeltreffend optreden van de politie te realiseren, terwijl aan de andere kant eveneens pogingen worden ondernomen, juist ook vanuit Binnenlandse Zaken, om ook langs een meer sociale weg een aantal problemen onder controle te krijgen. Dat laatste bijvoorbeeld in de vorm van begeleiding, hulpverlening en opvang van jongeren, buurt-opbouwprojecten en dergelijke. Er is daar, vind ik, veel ten goede geëvolueerd.»

«Er zijn natuurlijk wel nog een aantal problemen die daarbij spelen. Problemen vooral op het vlak van het vinden van de aansluiting met het ruimere beleid. Zo is er het probleem van de aankoppeling van dat op criminaliteit en overlast gerichte beleid aan het algemeen maatschappelijk beleid. Een algemeen maatschappelijk beleid in termen van werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, ontspanning en recreatieve mogelijkheden. Die aansluiting ligt, zelfs in gemeenten waar men zelf meent dat men grote problemen heeft, blijkbaar toch moeilijk. Men heeft nog te sterk de neiging, en dat is niet alleen in België zo, maar ook in Nederland, om het criminaliteitsproblemen te reduceren tot politieke problemen, en dus de politie daar een centrale rol in te geven. En dat, terwijl eigenlijk uit twintig jaar onderzoek blijkt dat die politie wel iets kan doen, maar in feite relatief ook niet zo invloedrijk is.»

Chaos

«Verder blijkt dat de aankoppeling van dat dubbele preventiebeleid van Binnenlandse Zaken naar de Justitie toe ook een uiterst moeilijk punt is, ondanks het feit dat bijvoorbeeld de procureur-generaal in Antwerpen wel pogingen doet om met het lokaal bestuur in contact te komen en te praten over de constructieve rol die het strafrecht en de Justitie kunnen vervullen wanneer blijkt dat preventie echt geen oplossing kan bieden. Zeker bij de lokale besturen en bij de lokale politie bestaat de wil wel om de Justitie bij de projecten te betrekken, maar ik krijg toch sterk het gevoel dat men bij Justitie helemaal nog niet klaar is om de rol daarin echt een inhoud te geven.»

Veto: Zou men dan kunnen zeggen dat in verband met het veiligheidsbeleid de neo-marxisten gelijk gekregen hebben? Aan de ene kant worden bij de problemen van de verstedelijkte grote namen genoemd, die buiten schot blijven, en aan de andere kant, op het veld wordt de aandacht vooral toegespijst op het subjectieve onveiligheidsgevoelen en direct gerelateerd aan de kleine criminaliteit, terwijl aan de ware aard van de problematiek weinig of niets wordt gedaan.

Fijnaut: «Ja, voor een deel speelt dat wel zo, dat is inderdaad onmiskenbaar het geval. En dat toont zich dus juist op een problematische wijze aan de ene kant bij de inbedding van het op criminaliteit gerichte beleid, zoals Binnenlandse Zaken dat voert, in een sociale en maatschappelijke rekonstruktie daar waar die nodig is, en aan de andere kant in het ontbreken van aansluiting met een goed afgestemd justitieel bedrijf.»

Veto: Het is moeilijk om de kleine crimineel, die zich in een sociaal en maatschappelijk ongunstige situatie bevindt, ervan te overtuigen dat hij geen handtassen mag stelen, wanneer hij ziet dat de grote criminelen in zijn stad met grote zwier hun gang kunnen gaan.

Fijnaut: «Nou ja, dat is dan weer het andere punt, dat is dan weer die grote criminaliteit, in de mate zeker ook dat die grensoverschrijdend is. Mijn indruk is — en ik baseer mij hierbij voor een stuk op mijn ervaringen met de vrouwenhandelkommissie — dat men daar in de eerste plaats in België veel te sterk nog de neiging heeft

Veto sprak met professor criminologie Cyrillus Fijnaut “Er is geen beleid ten aanzien van zware criminaliteit”

Ter gelegenheid van het vijftienvigjarig bestaan van criminologie als volledig opleidingsprogramma organiseert de Leuvense School voor Criminologie, tussen 26 en 30 mei, een internationaal kongres. Professor Fijnaut, één van de mede-organisatoren, vond tussen de laatste voorbereidingen hiervan, het schrijven van twee evaluatierapporten, het lezen van zes boeken, het adviseren van ettelijke commissies én het beantwoorden van twee telefoons nog even tijd om ons, in zijn bekende zwierige stijl — hij werd dit jaar verkozen tot beste criminologieprof — te woord te staan. Een interessante openingsvraag leek ons deze naar het thema van het kongres.

om dat als een repressief probleem te zien. Dat men met andere woorden onvoldoende begrepen heeft, juist ook op het departement van Justitie, dat wanneer het om het beheersen van dat soort van criminaliteit gaat, die inderdaad soms zeer bedreigende vormen kan aannemen, men ook langs bestuurlijke weg een heel eind kan komen. Men richt nog steeds te veel aandacht op het strafrechtelijke en op speciale politie-eenheden die repressief worden getoetst om dat te bestrijden. Ik denk dat dat een eenzijdigheid is die hen verwtom kan worden.»

«En daar zou ik nog willen aan toevoegen dat mijn indruk is dat er in België, tot op dit moment, eigenlijk geen beleid bestaat ten aanzien van die zware criminaliteit. Men heeft wel bepaalde initiatieven genomen, men sleutelt hier wat aan de wetgeving en daar introduceert men wat nieuwe sankties en elders wordt een koördinerend substituut-prokureur benoemd. Als je het echter in zijn geheel bekijkt en je relateert het aan bijvoorbeeld het probleem van de vrouwenhandel, dan zie je daar wel enig beleid ontstaan, maar dat is niet een beleid dat vanuit Justitie ten volle wordt gedragen. Dat is uiterst chaotisch.»

“Je moet uiteraard een stap verder zetten dan alleen maar aan de kant staan te roepen wat er allemaal fout loopt.”

Veto: Wat is daar de reden voor? Gaat het hier om belangenvermenging?

Fijnaut: «Ik weet niet wat het is. Ik heb gewoon het gevoel dat men met onvoldoende gekwalificeerde mensen op het departement en in het kabinet zit. Dat is mijn inschatting. Ik heb hen drie jaar geleden al allerlei stukken gegeven om aan te duiden dat men in Duitsland én in Nederland én op Europees nivo met die dingen bezig is, maar ik heb nooit het gevoel gekregen dat men begrepen heeft dat je daar ook zelf iets mee kunt doen in België. Ik schrijf het eerlijk gezegd gewoon toe aan een gebrek aan inzicht en een

kwalitatief gebrek aan capaciteit op het departement van Justitie én het kabinet van Justitie.»

Veto: En in de ons omringende landen lukt dat wel? **Fijnaut:** «Je ziet daar in elk geval wel dat men toch een poging doet. Dan praten we over Duitsland en Nederland en Engeland. Daar zie je dat men toch probeert, ten eerste, een behoorlijk inzicht op te bouwen over wat die problemen nu eigenlijk zijn en, ten tweede, dat men heel gericht praat met andere departementen. Bovendien betreft men in die landen ook meer en meer de lokale besturen en allerlei beroepsgroepen en belangrijke verenigingen in de economische sector, wanneer het bij voorbeeld gaat om de beheersing van corruptie en fraude, in de discussie. Men doet daar toch pogingen om een geïntegreerd beleid tot ontwikkeling te brengen. Ik heb daarentegen op geen enkel moment het gevoel gehad in de voorbije jaren dat er ook maar een poging wordt gedaan om zo iets hiert te realiseren. Zelfs op bepaalde deelgebieden, zoals bijvoorbeeld de vrouwenhandel, is er wel iets opgebouwd, maar het funktioneert gewoon niet.»

Oogpunt

Veto: Wat zou dan de taak van de criminologie moeten zijn binnen dit gegeven?

Fijnaut: «In de Belgische situatie is het in de eerste plaats vooral nodig dat vanuit de criminologie die problemen worden gesteld, zolang het departement of de regering zelf het niet of onvoldoende doet. Want ik heb ook het gevoel dat de regering het probleem niet ernstig neemt. Naar aanleiding van de rellen in Brussel bijvoorbeeld zijn de problemen van de kleine criminaliteit wel hoog op de agenda gekomen omdat iedereen dat ziet, maar die andere vormen van criminaliteit zijn veel minder deskriptief in het sociale, alledaagse leven. Dus als je daar wat wil aan doen dan moet je ze zelf ook veel meer stellen en de ernst ervan aangeven. Het ontbreekt volgens mij op het nivo van de regering en zeker op het nivo van Justitie aan het vermogen om dat probleem op een adequaat manier te stellen. Men heeft de mensen er niet voor, men heeft de aanranding er niet voor en men heeft ook de instrumenten er niet voor. Hierbij

kan de criminologie een belangrijke rol spelen.» **Veto:** Er is de laatste tijd op dat vlak rond criminologie een kleine euforie. Ze staan in de belangstelling, ze hebben een profiel, ze hebben veel onderzoeksopdrachten en geld. De meeste van die kredieten zijn echter ekstern. Als nu de mensen op het departement van Justitie, zoals u aangeeft, niet bekwam zijn, dan kan men zich daar toch vragen stellen.

Fijnaut: «Wat dat betreft moet de criminologie natuurlijk zorgen dat ze voldoende kritische afstand houdt, ook ten aanzien van geldschietters. Als externen geld geven voor onderzoek is daar niets mis mee, zolang dat gebeurt in behoorlijke academische verhoudingen. Als het vanuit het oogpunt van de geldschietters bovendien ook nog gebeurt omdat zij beseffen dat ze zelf niet in de positie zijn om de problemen goed te definiëren, dan vind ik dat op zichzelf nog redelijk verstandig. Maar er valt daarbij toch weer op merken dat het merendeel van die middelen van Binnenlandse Zaken komen en niet van Justitie.»

Veto: Meent u dat die kritische houding op dit moment voldoende aanwezig is bij het kriminologisch onderzoek?

Fijnaut: «Ik aarzel niet om dat inderdaad te beaamen, ja. Als ik kijk naar rapporten die van hier uit verschijnen en de problemen zoals ze daarin aan de orde worden gesteld, dan heb ik zelf het gevoel dat men daar niet met de nodige zelfstandigheid en onafhankelijkheid en kritische aanpak aan werkt. Maar je moet er natuurlijk altijd waakzaam voor zijn dat het ook zo blijft en dat je niet afhankelijk wordt van die geldstromen.»

Forum

Veto: Is het stellen van de problematiek op zich voldoende als taak voor de criminologie?

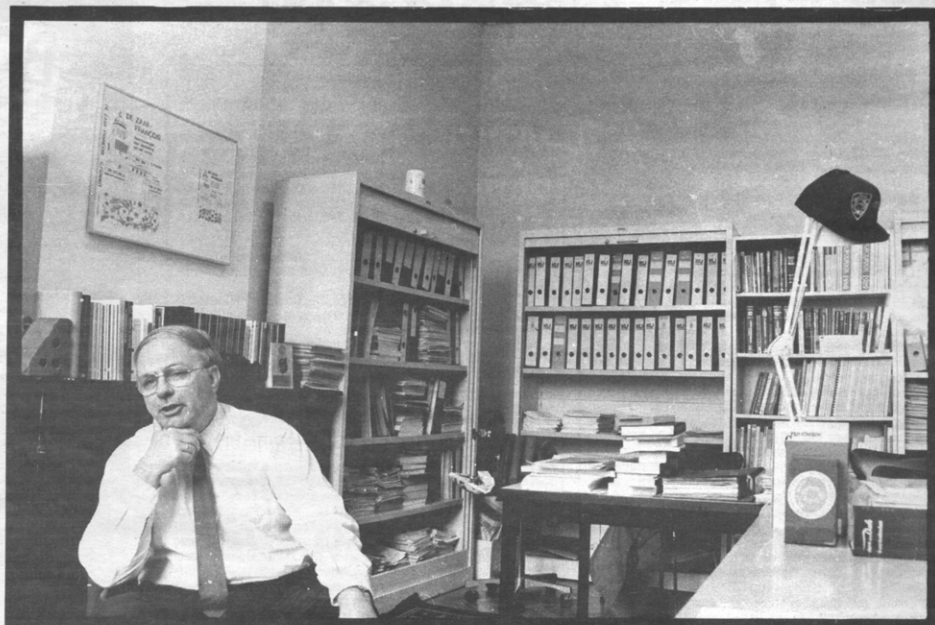
Fijnaut: «Nee, dat is natuurlijk niet voldoende. Maar kijk, vanuit criminologie alleen kan je het probleem natuurlijk niet aanpakken. De stelling van het probleem is echter wel vitaal en van eerste orde. Trouwens, ook in de mijngebieden zijn we natuurlijk bezig om naast het duiden van een aantal problemen ook mogelijke oplossingsstrategieën naar voor te schuiven. Je moet uiteraard een stap verder zetten dan alleen maar aan de kant staan te roepen wat er allemaal fout loopt.»

Veto: En in hoeverre wordt er dan naar die probleemstelling en oplossingsstrategieën van de criminologie geuisterd?

Fijnaut: «Ik kan dat niet overzien voor heel de afdeling. Ik zelf ben tamelijk berustend in die dingen. Kijk, tussen onderzoek en beleid loopt nooit een directe rechte lijn. Ik heb dan ook nooit de naïeve gedachte dat onderzoeksresultaten rechtstreeks in beleid worden omgezet, daar spelen nog zoveel andere dingen een rol in. Ik verzoen er me trouwens altijd mee dat men er überhaupt niets mee doet. Als onderzoeker heb je naar jezelf een verantwoordelijkheid om naar je eigen beginselen en principes een goed onderzoek af te leveren, dat de toets van een kritische discussie kan doorstaan. En de beleidsmaker heeft een andere discussie te voeren en die wordt op andere manieren getoetst. Als hij zich in een situatie bevindt dat hij er niets mee kan of niets mee wil, dan is dat voor mij als onderzoeker ook goed. Hij moet zich dan maar op zijn manier en zijn forum verantwoorden voor wat hij doet of niet doet.»

Veto: Laat ons hopen dat dat forum uw boodschap begrepen heeft.

Bart Kaesemans
Alexander Witpas

De boeken en de baseballpet

(foto Kris Jacobs)